

Wall Street: Glass-Steagall vil ramme hårdt

2. august 2016 – Med en bekræftelse af, at Wall Street er drivkraften bag og stedet for modstand mod en genindførelse af Glass-Steagall i Kongressen, har et Wall Street-rådgivningselskab trommet en undersøgelse sammen, over de virkninger, der kan forventes at komme ved en genindførelse af Glass-Steagall. Rapporten af Keefe, Bruynette og Woods (KBW) er en direkte respons på fremkomsten af Glass/Steagall-’planker’ i begge de politiske partiers platforme til præsidentvalget. Undersøgelsen blev rapporteret på Wall Street Tv-kanalen CNBC den 1. august under overskriften »Glass-Steagalls tilbagevenden truer Wall Street«.

KBW finder, at den genindførte Glass-Steagall ville gennemtvinge »straffe« for alle de store banker, og mest alvorligt for JPM Chase, Citigroup og Bank of America (som ville miste Merrill-Lynch).

Og de forstår rent faktisk, hvad loven ville gøre »En genindførelse af Glass-Steagall som lov kunne omfatte en total opsplitting af investeringsbanker og kommercielle banker, en begrænsning af kommercielle bankers filialer til kun at underskrive statslige værdipapirer, et forbud for investeringsbanker mod at modtage almindelige indsættelser, samt et forbud mod overlappende roller mellem investeringsbanker og kommercielle banker for direktører eller administratorer. Med andre ord, så ville loven omstøde en masse ting, der har ændret sig i bankverdenen.«

KBW advarer også om, at »investorer« ikke bør forvente en forøgelse af værdien af de spekulative operationer, som bliver udskilt fra de kommercielle banker – tværtimod.

Kendsgerningen – som de ikke indser – er den, at de fleste af

disse spekulationsbutikker ville gå bankerot under det nuværende økonomiske og finansielle kollaps.

Banner: LPAC's 'Glass/Steagall-spøgelset over Wall Street'

Tremontis comeback i Italien indbefatter Glass-Steagall, men ingen bail-in

2. august 2016 – Den tidligere italienske finansminister Giulio Tremonti er ved at gøre politisk comeback i sammenhæng med en reorganisering af den konservative blok. Tremonti har skabt en ny tænketank ved navn »Fondazione Iustus«, sammen med Stefano Parisi, den mand, som Berlusconi udpegede til at reorganisere partiet Forza Italia og udarbejde udkastet til en valgstrategi for en mulig regeringskrise og snarlige valg.

Samtidig gør Tremonti reklame for sin nye bog, *Mundus Furiosus*, i interviews på TV og i aviser, og ved offentligt optrædende. Glass-Steagall, afvisning af bail-in og et skift i det europæiske system er blandt de mest fremtrædende emner. For eksempel kalder Tremonti, i et interview den 25. juli med avisen *Libero*, bail-in for en »afsindig lov: det er ligesom, at, for at standse en forrykt bilist, så, i stedet for at sætte fartgrænsen ned, hæver man prisen for hans bilforsikring. Med den ekstra detalje, at forsikringspolice ikke betales af bilisten, men af forsikringsinvestorer«.

Tremonti siger, at hans regering blev væltet af »et tavst statskup« i 2011, fordi han og premierminister Silvio Berlusconi var imod den græske bailout. »Tyske og franske banker havde en dramatisk eksponering i Grækenland og Spanien,

og de havde brug for en bailout, der inkluderede italienske penge. Den italienske regering var modstander af en check til alle over én kam.«

Tremonti nævnte også telegrammer fra den amerikanske ambassade, som siden er blevet offentliggjort af WikiLeaks, og som kritiserede hans »uortodokse tanker om globalisering og nye finansielle love«. Den ortodokse anskuelse »var Lehman Brothers-anskuelsen«, siger Tremonti polemisk.

I et andet interview den 1. august med online-avisen *Linkiesta*, sammenligner Tremonti EU med det kollapsende Romerske Imperium, »en dynamik, der udspilles på to niveauer og med to kurver: på den horisontale kurve udstrækker Rom sig for meget, næsten ud over naturens grænser. Den vertikale kurve er tabet af [moralske] værdier«.

I den nuværende verden ville den romerske kejser »Heliogabalus[1] passe meget fint ind, med sit særlige sæt af moralske værdier og livstil«. Dette forfald i moralske værdier kan i særdeleshed forklares med »tidens forsvinden. Tidligere var man inden for tidens dimension ansvarlig over for fremtidige og forgangne generationer. I her-og-nu-æraen er disse ansvarlighedens bånd, disse dimensioner, forsvundet«.

Det finansielle system er blevet ligesom et videospil. »Man kunne næsten sige, at falskmøntneren i Napoli er en bedre kapitalist, når han reproducerer de nye €20-sedler med en perfekt teknologi i realtid. Virkningen af Napoli-rigdom er ikke meget anderledes en virkningen af rigdom i Frankfurt«, kontinental-Europas finansielle centrum og bankcentrum.

Tremonti kræver, som vi allerede har rapporteret, »en tilbagevenden til principperne i Romtraktaten fra 1957. Dengang blev ordet Union brugt som et perspektiv; det var imidlertid *de facto* en konføderation, hvor stater delte kul, stål, landbrug og progressivt også markedet ... Formlen er stadig rigtig. Vi opdaterer den og vi deler, f.eks.,

efterretninger imod terrorisme. Resten overlades til folkets suverænitet«.

[1] Marcus Aurelius Antoninus, kendt som Elagabalus eller Heliogabalus, regerede som romersk kejser 218 – 222 e. kr. Heliogabalus er bedst kendt for udsvævelser og drikkegilder. Heliogabalus' liv endte med, at hans egen bedstemor fik hans vagter til at drukne ham og smide ham i floden Tiberen (-red.).

**Europæiske banker under akut stress efter ECB's stresstests:
LaRouche understreger, sats**

på nationalt selvforsvar

2. august 2016 – I et langt interview med CNC-TV sagde den italienske premierminister Matteo Renzi, at hans regering vil modsætte sig en bail-in af hele sin magt. På sit engelske med en stærk accent sagde Renzi, »Italien kæmper totalt for at forhindre bail-in, fordi også en blød bail-in kunne blive en katastrofe for troværdigheden og tilliden.« Renzi sagde også, at den eneste løsning for italienske banker er »vækst«, og at hvordan, man skal opnå vækst, er »min drøm og mit mareridt«.

Tja, nu, hvor Renzi har overtrådt EU-lovene for bail-in, bør han tage det næste skridt og også overtræde EU's budgetlove med det formål at gennemføre et program for vækst. I en diskussion her til morgen understregede Lyndon LaRouche, at, selv om dette ikke er en national, men en global krise, så må Italien implementere en lov for et statsligt kreditprogram for økonomisk genrejsning, og europæiske nationer bør samarbejde om et nationalt selvforsvar. Dette vil så igen »foranledige, at hele EU/euro-programmet bliver taget op til revision«, sagde LaRouche.

Intet andet vil virke. Tag den »løsning«, som man har vedtaget for Monte dei Paschi di Siena (MPS), og som ingen har tillid til. I går og i dag blev italienske, såvel som andre europæiske banker, ramt af et lad-os-finde-udgangen-i-en-fart-udsalg. Handlen med Unibank-aktier blev suspenderet begge dage efter at være faldet næsten 10 % mandag og 5 % tirsdag. Den 70 % 's discountpris for MPS's misligholdte lån (NPL) er blevet set som en standard for fremtidige handler og tvinger således andre banker med NPL'er til at genkapitalisere.

Financial Times offentliggjorde en grafisk fremstilling over tabet af værdier i fem store, europæiske banker, siden resultaterne af stresstestene blev offentliggjort i fredags: Unicredit -15,9 %; Commerzbank -11,2 %; Deutssche Bank -6,6 %; Credit Suisse -6,1 %; Barclays -5,4 %.

I forbindelse med en politik med nulvækst og nulrente, er der ingen chance for, at nogen bank kan komme sig. Og nu driver ECB også selskabsaktiers finanser til bankerot. Bloomberg har rapporteret, at ECB's køb af *selskabsaktier* tvinger afkastet ned, der i sidste uge lå på forbløffende 0,7 %.

Tallene for Eurozonens BNP for andet kvartal viser en 0,3 % 's (ikke-)vækst, alt imens et overblik over statslige investeringsrater i forhold til BNP viser en nedgang større end 1 % i perioden 2009 – 2016. Dette betyder et investeringstab på 115 – 120 milliard euro.

Økonomier og markeder ved at gå ned: – LaRouches politik skal gennemføres nu!

2. august, 2016 (Leder) – Sammenbruddet af ikke alene kreditmarkederne, men også af Europas og USA's økonomier generelt, er nu i fuld gang.

Indførelsen af Glass-Steagall i valgplatformene hos begge USA's politiske partier diskuteres overalt; men dette er kun et enkelt skridt hen imod et mål, som omgående må nås. Der kan ikke være tale om at vente på en handlingslammet kongressamling eller den næste Kongres: Dette skal gennemtvinges.

Hvorfor? Fordi Glass-Steagall er en afgørende del af en *statslig kreditpolitik* til genoplivning af produktion og produktivitet og til at samarbejde med de asiatiske magters globale investeringer i infrastruktur. Uden denne politik er

de transatlantiske økonomier gået ind i et uigenkaldeligt kollaps, der er meget værre end blot en »bankpanik«, selv om en bankpanik allerede er i gang.

De beklagelige, falske »stresstests« af de større, europæiske banker har udløst disse bankers generelle styrtdyk på aktiemarkedene, hvor handel i de førende italienske banker tirsdag blev indstillet, efter at de angiveligt netop skulle være blevet reddet! En ekspert-beregning af »den reelle bankstress«, som blev udført som en nødforanstaltning og rapporteret i *Financial Times* samme dag, fandt, at de store europæiske banker behøver en omgående bankredning på 900 milliarder euro – svarende til en nød-kapitalisering på mere end \$1 billion som et »TARP-program« (Troubled Asset Relief Program) – for at overleve.

Tabet af vækst, og det fuldstændige tab af produktivitet i de transatlantiske økonomier, er det, der driver dette kollaps. I USA er væksten i BNP i de seneste 12 måneder 1 %; arbejdskraftens produktivitet er faldet med 1,5 % hidtil i år og er ikke steget i seks år; investering af erhvervskapital er faldet i fem af de seneste seks kvartaler; de reelle ugelønninger er igen ved at falde. Ledere fra Federal Reserve (den amerikanske centralbank, -red.) holder taler – inklusiv præsidenten for New Yorks Fed-afdeling, Dudley, i tirsdags, og formanden for USA's centralbank Yellen i sidste uge – hvor de begræder tabet af økonomisk produktivitet, som de har været med til at frembringe gennem uophørlig pengetrykning for at redde de bankerotte banker.

Vækst i mere grundlæggende aspekter, der måler effekten af nye teknologier på arbejdskraftens produktivitet, er komplet forsvundet.

De økonomiske markører i Europa er endnu værre, og offentlige investeringer i hele Europa er i det forgangne år faldet med 115-120 milliarder euro, eller omkring \$135 milliarder.

Endnu en TARP på \$ 1 billion vil ikke afhjælpe dette kollaps. Italien, der for øjeblikket er epicentret for bankkollapset, skal vedtage en national lov for at give mulighed for statskredit til vækst – et skridt, der for indeværende er forbudt iflg. EU-regler!

En Glass/Steagall-bankopdeling og en begrænsning af indskudsgaranti til kun at gælde for kommercielle banker vil bane vejen for den rette kur. Denne kur består i statslige kreditinstitutioner, der skaber kredit til både ny og mere produktiv infrastruktur og industri, og også til behovet for yderligere kredit fra private *udlåns*- banker. En håndhævelse af Glass-Steagall vil åbne op for finansminister Alexander Hamiltons succesfulde bank- og kreditpolitik.

En af støtterne for Glass/Steagall-lovforslaget i Senatet mener, at, hvis det kan bringes til diskussion i Senatets sal, og tages ud af hænderne på den komité, der sidder på det, kunne lovgivningen omgående blive vedtaget. Den nationale debat og diskussion, der nu summer om Glass-Steagall i partiernes valgplatforme, må og skal vendes til handling for at gennemtvinge Glass/Steagall-lovgivningen.

De amerikanske og europæiske samfund har siden finanskrakket i 2008 lidt enorme tab, som ofte opregnes som et titals billioner af dollars, men som i virkeligheden kan måles som tabet af en fremtid for de unge generationer. Dette kollaps vil gøre dette tab af fremtid uigenkaldeligt, med mindre det stoppes af regeringshandling nu.

Enhver borger kan blive en kreativ kraft i denne indsats.

Foto: Børshandlere i panik midt i krakket i 2008.

Indsats for at redde eurobanker slår fejl – det er Herrhausen, eller fallit

2. august 2016 (Leder) – Den europæiske Banktilsynsmyndighed (EBM) offentliggjorde de seneste stresstests af eurobankerne kl. 22 sidste fredag aften med håbet om at kunne dulme nerverne hen over weekenden, men indsatsen slog fejl, med bankaktier, der styrtdykkede mandag. Den enorme skala af hele banksystemets bankerot bliver i stigende grad åbenlys for alle, undtagen de blinde. Stresstestene var i realiteten et totalt svindelnummer – EBM droppede sin tidligere politik med at uddele karakterer for 'bestået' eller 'dumpet' og tog ikke engang storbankernes astronomiske eksponering til derivater i betragtning. Det stod ikke desto mindre klart, at der næppe er én eneste bank, der klarer sig.

Den kendsgerning, at én (og kun én) bank fik en bail-out – Italiens Banca Monte dei Paschi (verdens ældste bank) – demonstrerer simpelthen, at »bail-in«-reglerne i USA og Europa, der skulle forestille at redde skatteborgerne fra flere bail-outs (ved at stjæle bankindskydernes penge), som i USA's Dodd/Frank-lov, lige fra begyndelsen har været et svindelnummer.

Den mest hysteriske respons kom fra Deutsche Banks risikochef, Stuart Lewis, der af *Frankfurter Allgemeine Zeitung* blev spurgt om IMF's rapport, der sagde, at Deutsche Bank var »verdens farligste bank«. Lewis svarede: »Nej, slet ikke. Kun én rapport fra IMF har på det seneste forkludret situationen.

Vi er ikke farlige. Vi er meget relevante. Deutsche Bank er indvævet i hele den finansielle sektor. Vi er en af de største universalbanker i verden. Men for nu at gøre det helt klart: Vores hus er stabilt. Regnskabet er sundt.«

Så meget for sandheden i dagens Kasino Mondial.

Den eneste måde ud af det her er den måde, som Lyndon og Helga LaRouche har foreslået (se: »**Red Deutsche Bank, for verdensfredens skyld**«)

at genkapitalisere Deutsche Bank samtidig med, at man genindfører den politik, der blev ført af Alfred Herrhausen, Deutsche Banks chef, der i 1989 blev myrdet blot to uger efter Berlinmurens fald, og genindføre hans politik med samarbejde med den daværende Sovjetblok og udviklingslandene om global udvikling.

Galninge i Obamas lejr promoverer krig med Kina og Rusland. En rapport, der blev offentliggjort den 28. juli af RAND Corporation, der finansieres af den amerikanske regering og hæren, bærer titlen, »Krig med Kina – at tænke det utænelige«, fremkommer med det argument, at, hvis der blev en krig mellem USA og Kina: »De kinesiske militære tab ville i betydelig grad overstige de amerikanske under en krig. Den uophørlige forbedring af kinesiske anti-adgangskapaciteter kunne imidlertid øge de amerikanske tab og, i takt med, at USA's angrebskapacitet udtømmes, reducere kinesiske tab.« Hellere før end senere, er det budskab, der ikke siges. Med en demonstration af det, som LaRouche har beskrevet som et utroligt niveau af »luftkasteller«, siger rapporten, at Rusland »ikke ville have nogen betydningsfuld indflydelse på kampene« og råder os til at »sove trygt«, eftersom forfatterne »anser en atomkrig for at være højst usandsynlig«. Man fremstiller flere scenarier, som kunne udløse en sådan eksistentiel trussel mod menneskeheden, og hvor skylden for en sådan trussel totalt lægges på Kinas »aggression« eller »fejlbedømmelse« af USA's villighed til at gå i krig over

omstridte øer i det Østkinesiske Hav eller det Sydkinesiske Hav.

Amerikas »kogepunkt« er nu nået, som det demonstreres af begge de politiske partiers kaotiske sammenbrud. På et sådant historisk tidspunkt kan mennesker blive drevet til vanvid; til fascistiske former for racisme og krigshysteri. Men det er ligeledes under sådanne historiske tidspunkter, at mennesker bliver i stand til at række indad i sig selv for dér at finde den egenskab i deres intellekt, eller sind, som definerer deres sande natur som skabende væsener, der kan skabe fremtiden til gavn for hele menneskeheden.

Digteren Percy Shelley sagde om sådanne tider: »Under sådanne perioder finder der en akkumulering af evnen til at kommunikere og modtage intense og passionerede ideer, med hensyn til menneske og natur (univers), sted«, når mennesker, der træffer dette valg, kan række ind i »denne evne, der har sæde på deres egen sjæls trone«.

Det er det valg, vi alle sammen har.

Foto: Politiet forbereder sig på en demonstration uden for den Europæiske Centralbank. 31. maj, 2013.

USA, professor Cohen: Det drejer sig ikke om Trump – Det drejer sig om 3.

Verdenskrig!

31. juli 2016 – Den Ruslandskyndige professor ved New Yorks Universitet, Stephen Cohen, fik et kort interview på CNN i lørdags. Alt imens interviewereren gjorde som forventet og forsøgte at latterliggøre Cohen for at forsvare Putin og antydede, at han måtte være Trump-tilhænger, advarede Cohen strengt om, at spørgsmålet ikke drejede sig om Trump, men om Tredje Verdenskrig, hvis Vesten fortsætter på sin nuværende kurs.

»Vladimir Putin ønsker at afslutte den 'Nye Kolde Krig' – og det gør jeg også«, sagde Cohen. »Vi nærmer os en 'Cubakrise' med en atomar konfrontation med Rusland, både langs Ruslands grænser og muligvis også over Syrien. Der er absolut ingen diskussion, ingen debat, om dette i de amerikanske medier – inklusive, med forlov, på CNN.«

CNN forsøgte at dreje interviewet hen på et spørgsmål om, at Trump skulle være en stråmand for Putin. Cohen svarede, at han (Cohen) ikke har nogen forbindelse til hverken Trumps eller Clintons kampagne, men at, da Trump sagde, at han ønsker at samarbejde med Rusland på nogle områder, hvilket vi plejer at kalde 'detente', »så kommer medierne, højst forbløffende, ud og er fulde af noget, man kun kan kalde neo-McCarthy-anklager om, at han er en russisk agent, at han er en 'kandidat fra Manchuriet' (hjernevasket), og at han er Putins klient. Så den virkelige fare er det, der bliver gjort imod vores egen politiske proces. Dette er et tidspunkt – i et præsidentvalgår – hvor der burde være en debat«.

Med hensyn til, at Trump har sat spørgsmålstegn ved NATO's rolle, sagde Cohen: »Er NATO en organisation, der søger en mission? For eksempel, så har NATO's mission i løbet af de seneste 20 år været den at udvides stadig nærmere til Ruslands grænser. Folk spørger nu, hvorfor bekæmper NATO ikke international terrorisme? Det er et legitimt spørgsmål – men

det bliver ikke debatteret i USA. Vi stiller ikke dette spørgsmål. Vi siger bare, åh, Trump ønsker at opgive NATO.«

<https://www.youtube.com/watch?v=mCMyHJJrdDw>

Det Britiske Imperium står for fald

– Obama skal væk først

31. juli 2016 (Leder) – Det Britiske Imperiums oligarker, både dem i London og dem i Washington og på Wall Street, er i panik. Obama begynder at smuldre, alt imens forsøget på at skabe et præsidentvalg i USA ud af lort har skabt en sådan stank, at hele partisystemet er ved at falde fra hinanden. På den anden side har Vladimir Putin bevist, at han er en sand leder for mennesker og nationer, og som er i stand til at handle på en måde, som den store tyske digter Friedrich Schiller, der engang var kendt i Amerika som »Frihedens Poet«, identificerede som, at vi på én og samme tid må være patrioter for vores nation og verdensborgere.

Obama, så vel som Bush, Cheney og Tony Blair, er blevet afsløret som krigsforbrydere og kolleger til det britisk/saudiske terrorapparat, gennem en kombination af Chilcot-kommissionens rapport i Storbritannien og offentliggørelsen af det hidtil hemmeligholdte, 28-sider lange kapitel af den Fælles Kongres-efterretningsrapport om terrorangrebet i USA den 11. september [2001].

I dag sagde Lyndon LaRouche, at »vindesiden allerede er blevet afgjort – ikke fuldstændigt, men i det væsentlige – under Putins ledelse. Putin har udført den opgave, han havde forpligtet sig til at udføre, og nu, hvor et voksende antal andre personer, især i Tyskland, støtter ham, er sejren bogstavelig talt for hånden. Putin har fortjent den«.

Ikke sådan, at Obama-klonerne ikke gør deres bedste for at starte en atomkrig. Tidligere forsvarsminister i Obamas regering og chef for CIA, Leon Panetta, sagde i sidste uge til det Demokratiske Konvent, at Putin var en »diktator«, som Hillary Clinton vil vide at håndtere. Panettas stabschef i både CIA og DOD, Jeremy Bash, en toprådgiver til Hillary Clinton, gik direkte til selveste 'Babylons Hore', i et eksklusivt interview med Londonavisen *The Telegraph*, hvor han grundlæggende set erklærede krig mod det i stigende grad succesfulde samarbejde mellem Ruslands præsident Putin, den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov og USA's udenrigsminister John Kerry om at besejre terrorisme i Syrien og på globalt plan, og således yderligere demonstrerer den totale splittelse i Obamaregeringen. Bash sagde, at Clinton vil arbejde for at tvinge præsident Bashar al-Assad »ud derfra«, og at en præsident Hillary Clinton som første punkt på sin dagsorden ville gennemføre en total »revidering af politikken over for Syrien«. Planen er her at sabotere Kerry-Lavrov-initiativet *nu og her*, ikke engang i fremtiden i løbet af den næste regering, ligesom også den nuværende forsvarsminister Ashton Carter i sidste uge modarbejdede Kerrys indsats sammen med Lavrov og med bestemthed erklærede, at en fjernelse af Assad er hans (Carters) første prioritet, og at han først derefter vil bekymre sig om ISIS, al-Nusra eller andre terroristgrupper.

Men dette er alt sammen et svindelnummer, understregede LaRouche i dag. Hillary Clinton-krigsholdet har slet ikke den nødvendige kapacitet til at gøre det – som kun lige undlader at indlede Tredje Verdenskrig – som de truer med at gøre.

Deres plan er simpelt hen at ødelægge alle skridt henimod et nederlag for de saudiskkontrollerede terrorister, samtidig med, at de desperat prøver at ødelægge det nye paradigme, centreret omkring det kinesisk-russiske partnerskab og den Nye Silkevejsproces med global udvikling. Det transatlantiske banksystem, der blev underkastet falske »stresstests« kl. 22 om aftenen sidste fredag, for at gøre det muligt hen over weekenden at sammenkludre en facade, bestående af en ny bailout, står over for en eksplosion mandag morgen, eller snarest derefter. Imperiet stoltserer rundt i den bare skjorte.

De er ved at gå bankerot. I Kina i den forgangne weekend kopsponsorerede flere førende institutioner, som forberedelse til G20 stats- og regeringschef-topmødet, der skal afholdes den 4. – 5. september i Kina, et T20 (Think-20) Forum, med 500 akademiske eksperter fra 25 lande, omkring temaet om »at opbygge nye, globale relationer – nye dynamikker, ny vitalitet og nye udsigter«. Blandt talerne var Helga Zepp-LaRouche, der talte om det presserende nødvendige i at »Opbygge nye, globale relationer« på basis af den Nye Silkevejs perspektiv om en »win-win«-udvikling for alle nationer, som det nødvendige grundlag for at afslutte den fremstormende trussel om global krig og i stedet implementere en ny æra med ægte fred og udvikling internationalt.

Lyndon LaRouche fremførte i dag med bestemthed, at vi må inspirere folk til at forstå deres eget intellekts kapacitet til at skabe en vision om fremtiden, til at se, hvor betydningsfulde deres liv er for menneskeheden mht. at opnå det, som vi ellers måske ikke vil opnå. »Vi er nu meget tæt på at vinde krigen imod det Britiske Imperium«, sagde han.

Han bemærkede også, at folk må opgive denne dødbringende mentalitet med at »være praktisk« (pragmatisk) i dette øjeblik, hvor civilisationen er i krise. LaRouche vil ikke stille op som præsidentkandidat, men han vil gøre alt, hvad der står i hans magt, for i den kommende periode at udforme en regeringspolitik.

Foto: »POTUS møder Rembrandt. Præsidenten kigger på 'Rembrandts selvportræt som apostlen Paulus' under en rundvisning i Æresgalleriet på Rijksmusæet i Amsterdam, Holland.« 24. marts, 2014 (Officielt foto fra Det Hvide Hus af Pete Souza)

(POTUS = Præsident Of The United States)

**Vi kan vinde en afgørende
sejr
– hvis vi er villige til at
tænke,
at menneskehedens fremtid,
netop nu,
hviler på vore skuldre ...**

Fra webcastet 'Fireside Chat' 28. juli 2016, med EIR's Jeffrey Steinberg:

Jeg tror, det er vigtigt at sætte rammerne for aftenens diskussion, for vi befinder os i et absolut afgørende øjeblik, hvor den strategiske situations farlighed matches og endda potentielt overgås af de enestående muligheder; muligheder, der meget vel kun vil forekomme én gang i livet for alle, der i aften er med i dette telefonmøde; det er derfor meget

vigtigt at tænke på dette øjeblik på den rette måde.

Jeg vil som indledning blot sætte et afgørende fokus på, hvor vi står lige nu, og dernæst vil jeg kort kommentere nogle ting, som har ligget hr. LaRouche på sinde under diskussioner, som flere af os har haft med ham i løbet af de seneste 48 timer.

I morgen, den 29. juli, er en særdeles afgørende dag for Europa, fordi den Europæiske Centralbank her uddeler karakterbøger til de største, europæiske banker, disse såkaldte stresstests for, om disse banker overhovedet er i stand til at modstå en ny finanskriser. Og det er allerede en selvfølge, at bogstavelig talt alle banker i Italien, med verdens ældste, kontinuerlige finansinstitution, Monte dei Paschi di Siena, i spidsen, vil dumpe til denne test. På en langt vigtigere skala er den største, tyske bank, Deutsche Bank, for nylig af IMF blevet beskrevet som verdens mest risikofyldte bank: Den sidder på en eksponering til derivater for 55 billioner euro, og bogstavelig talt alle andre, betydningsfulde banker i Europa, USA, Japan og selv et par banker i Kina, er derivatmodparter, der har en stor eksponering, og Deutsche Bank er endnu en kandidat, ligesom Monte dei Paschi i Italien, der kunne nedsmelte, hvornår det skal være. Begge disse banker vil næsten med sikkerhed dumpe til denne stresstest, og alene dette kunne udløse en panik. Så vi befinder os ved et virkeligt, afgørende punkt, og det faktum, at hele dette transatlantiske finanssystem er i en langt dårligere forfatning end det var tilfældet i september, 2008, hvor vi havde en nedsmeltning; dette er hovedårsagen til, at visse desperate grupperinger i det vestlige finansoligarki er på udkig efter muligheder for at skifte emne, gennem at lancere krigsprovokationer, primært imod Rusland, og sekundært også imod Kina.

Fakta er, at alle større krige, der på en betydelig skala er brudt ud, og i særdeleshed de to verdenskrige i det 20. århundrede, har altid været en konsekvens af desperationen

over en finanskriser, i hvilken visse oligarkiske kræfters magt, i nyere historisk tid, og her, briterne i særdeleshed, har været truet; og de vil hellere vælte hele skakbrættet, eller løbe irrationelle risici, end de vil miste deres magt.

Situationen i dag er den, at, et hvilket som helst udbrud af krig med Rusland næsten med sikkerhed ville føre til atomkrig, og det ville ikke blive en 'begrænset' krig, men en fuldt optrappet krig.

Så farerne er, som jeg siger, alvorlige. Samtidig befinder det Britiske Imperium, hovedkilden til alle de større problemer, især i det transatlantiske område, sig i en tilstand af opløsning. Vi havde Brexit-valget, der fandt sted midt i juni, og som har rystet hele EU's fundament, som nu begynder at falde fra hinanden.

For kun 2 uger siden, den 6. juli, havde vi den længe ventede udgivelse af Chilcot-kommissionens rapport, som var en enorm undersøgelse af briterne rolle i lanceringen af den katastrofale invasion af Irak og den voldelige afsættelse af Saddam Hussein, i 2003. Hvis dette ikke var sket, ville man aldrig have fået en Islamisk Stat; man ville ikke have fået denne spredning af al-Qaeda, og man ville ikke have fået dette mønster med global terrorisme, som vi, næsten dagligt, ser i alle dele af verden i dag.

Så denne rapport, der bestod af 12 bind (!), med 6000 sider, var en stikkende anklage, ja, var faktisk en anklage om krigsforbrydelser, imod Tony Blair og, gennem forlængelse, imod George W. Bush og Dick Cheney.

Samtidig scorede LaRouche-bevægelsen en ekstraordinær sejr, da præsident Obama, imod enhver plan, og ganske bestemt imod de grupperinger af det Britiske Imperiums interesser, de grupperinger, der ejer Obama, blev tvunget til, med kun lidt redigering, at frigive de 28 sider af den oprindelige Fælles Kongresundersøgelses-rapport om begivenhederne den 11.

september, 2001.

Jeg er sikker på, at alle, der er med i dette telefonmøde, ved, at dette har været et afgørende spørgsmål, et afgørende punkt for intervention fra hr. LaRouches og vores bevægelses side, lige fra selv før angrebene den 11. september. For, i januar måned, 2001, advarede hr. LaRouche, under en høring for USA's Senat i forbindelse med Senatets afprøvning og godkendelse af John Ashcrofts udnævnelse til justitsminister, om, at en Bushregering ville lede efter den førstgivne mulighed for at iscenesætte en 'Rigsdagsbrands-hændelse', for at satse på et diktatur. På dagen for 11. september var LaRouche midt i et live interview på radioen i Utah, og han sagde lige på stedet, at dette ikke kunne finde sted uden, at der var tale om et element af et 'inside job'.

Frigivelsen af disse 28 sider, især blot ni dage efter udgivelsen af Chilcot-kommissionens rapport, er et ødelæggende et-to-stød i ansigtet på det Britiske Imperium. Alene af den grund, at, når man ser den 28 sider lange rapport, og man indser, at det var i *december 2002*, at præsident Bush erklærede disse sider for hemmelige og blokerede for deres offentliggørelse, så indser man, at dette havde *alt* at gøre med optakten til invasionen af Irak.

Hvis dette kapitel, som viste, at det var *saudierne*, og ikke Saddam Hussein, der stod bag angrebene 11. september, var blevet offentliggjort på dette tidspunkt, ville det have været bogstavelig talt umuligt for selv Bush og Cheney at slippe godt fra denne Irakkrig, og historien ville være gået i en helt anden retning. Det var, hvad hr. LaRouche kalder et *punctum saliens*: Et afgørende punkt, en korsvej i historien.

Med andre ord, disse og andre udviklinger, som jeg ikke skal komme nærmere ind på her, men som kan dukke op under vores diskussion, betyder, at menneskehedens fjende, de imperiekræfter, der nu er centreret omkring det Britiske Imperium, som kontrollerer Saudi-Arabien, som kontrollerer

Obama, er helt ude i tovene. De kan besejres. De befinder sig faktisk i en undergangs-proces. Spørgsmålet er, vil der komme en *reguleret* magtoverdragelse, og en alliance i det transatlantiske område til fordel for den politik, der allerede er blevet vedtaget af de større nationer i Eurasien, centreret omkring Kinas politik med *Ét bælte, én vej*, og centreret omkring Ruslands interesse i at organisere en global koalition, med FDR-Stalin/USA-Sovjetunionens koalition til at besejre Hitler og nazisterne under Anden Verdenskrig, som model, med det formål at besejre terrorismens svøbe. Der er nok af muligheder, men det kræver ikke blot en politisk mobilisering, men også en tilgang i vores forestillingsevne, så vi forstår, at vi, som menneskelige væsener, kan forme vores egen, fremtidige skæbne; snarere end at tænke på os selv som ofre, så må vi tænke på en helt anden måde. Og hr. LaRouche har i løbet af de seneste dage *meget kraftigt* understreget dette princip om menneskets skabende evne, dets kreativitet. Det, der er fuldstændigt unikt for mennesket, er, at det har evnen til at gøre opdagelser, til at skabe ting, der hidtil ikke har været kendt, ikke har været opdaget, og ikke har været udtænkt. Og vi befinder os ved et af disse øjeblikke, hvor det er *afgørende*, at vi opgiver de frygtelige kernefundamenter i denne nuværende, degenererede kultur og endnu engang tænker på at frembringe ægte, videnskabelige genier, på at genoplive vores rumprogram, der altid har været avantgarden af menneskets store opdagelser, i hvert fald i det 20. århundrede.

Vi havde tidligere på dagen en diskussion om en af de store forskere, der var motoren i USA's rumprogram fra sidst i 40'erne og under 50'erne og 60'erne og videre frem, dr. Krafft Ehrlicke, der forstod, at denne form for opdagelsesproces, for at gå der ud, hvor mennesket aldrig før har været, er essensen i, hvad det virkeligt vil sige at være menneske.

Vi må se at komme bort fra snæversynet og række ud efter og gribe dette øjeblik med en absolut, enestående mulighed. Vær

ikke bange for farerne, men forstå, at vi kan vinde en afgørende sejr, hvis folk er villige til at tænke på en helt anden måde, og tænke på en måde, som om menneskehedens fremtid netop nu hvilede på dine skuldre.

Ovenstående er et uddrag fra webcastet 'Fireside Chat' den 28. juli, med Jeffrey Steinberg, mangeårig leder i LaRouche-bevægelsen, og efterretningsredaktør for EIR, og hvis indledende bemærkninger til den efterfølgende spørgsmål-og-svar-session ovenstående uddrag er. Webcastet, inkl. engelsk udskrift, kan høres/læses her: (anbefales). <https://larouchepac.com/20160727/fireside-chat-jeff-steinberg-july-28-2016>

Titelfoto: fra letsdoseit.com, fra portrætsamlingen i The International Aerospace Hall of Fame: den amerikansk-tyske rumpionér, Krafft A. Ehrlicke, født 1918 i Berlin, Tyskland, død 1984 i USA.

Tysklands general Kujat for en Marshallplan for Syrien

Wiesbaden, 30. juli 2016 – Det tyske luftvåbens webside rapporterede i går om, at general Harald Kujat (pens.), tidligere formand for den tyske Forbundshærs generalstab (2000 – 02) og tidligere formand for NATO's Militærkomite (2002 – 05), for flere uger siden holdt en tale til en forsamling på flere hundrede personer ved de det Tyske Luftvåbens Skole for Officerer uden Kommission, i hvilken tale han opfordrede til en Marshallplan for Syrien. General Kujat sagde: »Det er nødvendigt at stabilisere landet, etablere en

overgangsregering med frie valg og støtte demokrati og genopbygning, i lighed med Marshallplanen for det tidligere Tyskland efter krigen.«

General Kujat samt en anden taler, Wolfgang Kubicki, næstformand for partiet Frie Demokrater, besvarede begge et spørgsmål om faren for krig i Europa, med »der er ingen, der vil have én«. Dernæst tilføjede general Kujat: »Men en utilsigtet handling kunne eskalere, og dernæst forårsage en krig«, og at konflikter i århundreder er begyndt på denne måde. Rapporteringen fortsætter, med en parafrase af Kujat, med, at »NATO-øvelserne, der finder sted på Ruslands vestlige grænser, bidrager ikke til at lette spændingerne, og de stempler Rusland som en modstander. Kubicki talte om en upassende 'raslen med lænkerne'«, der underminerer indsatsen for en fælles sikkerhedspolitik med Rusland, som blev påbegyndt i 1990. Kubicki trak paralleller til den tyske udenrigsminister Steinmeiers tidligere angreb på »NATO's raslen med sablerne«.

Begge talere afviste også at bruge Bundeswehr internt i Tyskland imod terrortruslen og påpegede behovet for at udvide politiets kapaciteter. De står fast på den tyske forfatnings klarhed omkring magtens deling, som ikke bør undermineres.

General Kujat er meget kendt for at være streng i spørgsmålet om, at Forbundsdagen er den instans, der kan bemyndige militære deployeringer til udlandet. Anvendelsen af NATO AWACS-fly, som til dels bemannes af tyske tropper, til indsats i Syrien, hvor potentialet for hændelser med russiske luftstyrker kunne finde sted, er en sådan principalsag. Den tidligere statssekretær til Forsvarsministeriet og tidligere OSCE-vicepræsident, Willy Wimmer, sagde i går til Sputnik Tyskland, at et amerikansk NATO AWACS-fly og et saudisk AWACS-fly muligvis havde været involveret i det tyrkiske luftvåbens nedskydning af et russisk Su-24 bombefly i november 2015. Agenturets engelske tjeneste, Sputnik International, rapporterede i dag om Wimmers bemærkninger.

Foto: Harald Kujat.

Russerne er forsigtigt optimistiske mht., at den humanitære indsats i Aleppo kan fungere

30. juli 2016 – Den russiske viceforsvarsminister Anatoly Antonov gav udtryk for forsigtig optimisme i forbindelse med den russisk/syriske, humanitære indsats i Aleppo, i bemærkninger, som i går blev offentliggjort af det russiske Forsvarsministerium. Han understregede, at det russiske militær gjorde alt, hvad der stod i dets magt, for at afhjælpe den humanitære situation dér, efter at de havde omringet byen. Dette er faktisk operationens eneste mission, og Ruslands Udenrigs- og Forsvarsministerium havde allerede udsendt appeller til udenlandske modparter og organisationer om at tilslutte sig denne indsats. »Den indledende respons er ganske positiv«, sagde Antonov. »Organisationerne 'Læger uden Grænser' og ICRC, så vel som også FN's generalsekretær for kontoret for Syriens særlige udsending, Staffan de Mistura, har vist interesse for operationen.« Antonov bemærker samtidig, at »reaktionen fra visse medieagenturer og politiske personer, der har set en forklædt plan i de russiske handlinger, er overraskende«. Operationen er udelukkende af humanitær art, men det russiske militær, sagde han, »vil ikke på nogen betingelser tillade indstrømningen af våben til de regioner, der kontrolleres af de militante oprørere«.

De Misturas respons var imidlertid lidt mere kompliceret, end Antonovs fremstilling kan have indikeret. »Det er vores job«, sagde de Mistura om planerne om en korridor, under en pressekonference i Geneve, rapporterer Associated Press. Han gav udtryk for støtte »i princippet« til humanitære korridorer, men sagde, at det skulle finde sted »under de rette betingelser«. »Hvordan kan man forvente, at mennesker – i tusindvis – skal gå igennem en korridor, mens der stadig finder beskydning, bombing og kampe sted?« sagde de Mistura. Russerne ønsker imidlertid tydeligvis, at FN skal være involveret på jorden. »Vi vil grundigt analysere de Misturas initiativer, af hvilke mange fortjener støtte, og vi vil komme med vore kommentarer«, sagde Antonov. »Vi er parate til et tæt og konstruktivt samarbejde med alle internationale, humanitære organisationer og, naturligvis, med kontoret for FN's særlige udsending til Syrien.«

Pentagons pressesekretær Peter Cook sagde i går, at den russiske operation i Aleppo gennemføres uden nogen koordinering med USA. Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier sagde imidlertid, at den situation, der nu hersker i Aleppo, kræver, at USA og Rusland kommer til en eller anden form for gensidig forståelse. Han tilskyndede Rusland til at »få Assad-regeringen« til at samarbejde med FN og gøre det muligt at levere humanitær hjælp til Aleppo. »Situationen i Aleppo gør en gensidig forståelse mellem USA og Rusland endnu vigtigere«, sagde han, iflg. TASS. »Jeg håber, at de aktuelle forhandlinger mellem Washington og Moskva vil give resultater«, afsluttede han.

Alt imens det ikke står klart, hvad der sker på jorden med korridorerne – vestlige medier hævder, at ingen civile tager væk, og ingen militante kæmpere overgiver sig, mens alternative medier, såsom Al Masdar og Fars, rapporterer om det modsatte – så står det klart, at operationen fortsat er en indsats, der gør fremskridt. Russiske militæksperter, som blev konsulteret af Sputnik, »advarer imod at være for

optimistisk. Omringning, bemærker de, betyder ikke sejr«. Den form for by-krigsførelse, som et angreb på de tilbageværende dele af Aleppo, der kontrolleres af oprørerne, ville medføre, er vanskelig, farlig og absorberer en temmelig stor, militær indsats og en hel del militære ressourcer. Det er derfor, fremsatte en ekspert, at Damaskus og Moskva i stedet forsøger at overtale de militante kæmpere til at forlade Aleppo. »Hvis dette sker, vil en organiseret modstand ikke være mulig, og byen vil kunne indtages.« Tilbage står dog at se, om dette vil ske.

Foto: Det smadrede Aleppo, omkring første uge af juli.

Stresstests er fup-virkelighed

30. juli 2016 – Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA/ECB) stresstests bestod i at udregne, hvor meget kapital, banker ville tabe i tilfælde af et »negativt scenario« med »fald i reel EU-bruttonationalprodukt (BNP) på 1,2 % i 2016, 1,3 % i 2017 og 0,7 % i 2018«, gennemsnitligt, ifølge *Financial Times*. De enkelte landes scenarier synes imidlertid at være forskellige. For eksempel forudser et negativt scenario for Italien et fald i reel BNP på næsten 6 % i de tre år 2016 – 2018. I 2018 ville resultatet være 10 % lavere end i 2007, det laveste siden Anden Verdenskrig. Desuden antager man en stigning på 100 basispoint for afkast af statsobligationer, hvilket vil sige en 12 % 's nedskrivning af disse obligationers værdi.

Desuden har EBA tilsyneladende ikke taget en »negativ kreditbegivenhed« (betyder almindeligvis, at låneren ikke kan

betale, -red.), og en global finanskriser, i betragtning.

De ti banker, der havde de dårligste præstationer (i stresstesten), er: Monte dei Paschi di Siena, Reiffeisen (Østrig), Banco Popular (Spanien), UniCredit, Barclays, Allied Irish Banks, Commerzbank, Bank of Ireland, Deutsche Bank, Société Générale. Det var imidlertid kun Monte dei Paschi, der havde en negativ CT1 (dvs., under et »negativt scenario, en kapitalrate på under 7 %).

Kritikere af stresstesten understreger manglen på en passende estimer af bankregnskabet's aktivside, der er fyldt op med derivater. Men selv EBA/ECB's fup-estimer er nok til at udløse frygten for et jordskælv på finansmarkederne således, at resultaterne af stresstesten ikke blev offentliggjort, før markederne havde lukket!

China Daily bemærker EIR's rolle ved Beijing T20-konference

30. juli 2016 – *China Daily*, den største udgivelse på engelsk i Kina, havde i dag en artikel med overskriften, »Guruer inden for politisk strategi søger løsning for verden«, og som rapporterer om den internationale konference den 29. – 30. juli, hvor også Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche og *EIR's* William Jones deltager. Selv om artiklen ikke omtaler talerne af disse to, så viser artiklens fremtrædende foto Jones og Cai Fang med følgende undertekst:

»Cai fang, vicepræsident for det Kinesiske Akademi for Samfundsvidenskaber, og William Jones, chef for *Executive*

Intelligence Reviews Washington-bureau, i samtale ved T20-topmødet i Beijing den 29. juli 2016.«

Artiklen fortæller, at Cai Fang holdt hovedtalen ved begivenheden, der var arrangeret af tre betydningsfulde, kinesiske tænketanke: Instituttet for Verdensøkonomi og Verdenspolitik ved CASS, Shanghai-institutterne for Internationale Studier og Chongyang Instituttet for Finansielle Studier ved Kinas Renmin Universitet.«

[Photo/China Daily]

Redaktionen: Uddrag af artiklen i China Daily:

Kinesiske rådgivere indtager førende rolle i fremstød for nye relationer

Omkring 500 tænketanks-eksperter, politikere og repræsentanter for internationale organisationer fra 25 lande i hele verden er i Beijing for Tænk 20 (T20)-topmødet, der finder sted fra den 29. til den 30. juli, for at bidrage med deres visdom til G20 Hangzhou-topmødet for opbygning af nye, globale relationer.

Som en af de vigtige G20-grupper orienteret mod kontakt med omverden er T20 en betydningsfuld platform for globale tænketankes forskere til tilvejebringelse af ideer og forslag, der kan skabe en politik, for G20, sagde den kineske viceudenrigsminister og regeringens særlige medansvarlige ved G20, Li Baodong.

Læs artiklen her.

Bailout af den italienske bank Monte dei Paschi er en bailout af investorer; LaRouche: »Spillet er ved at kollapse«

30. juli 2016 – Ved at udstede garantier på Trin 2 af redningsplanen for Monte dei Paschi di Siena (MPS) er den italienske regering de facto i færd med at gennemføre bailout af de banker, der vil blive en del af Trin 1, som er en kapitaltilførsel på 5 milliarder euro. Fakta er, at disse banker skal opkøbe for op til 5 milliard euro af nye MPS-aktier på den betingelse, at banken kommer af med for 27 milliard euro lån, der ikke betales på (NPL; 'non-performing loans'), og således lover 'profitabilitet' på markedet. Dette vil finde sted via en fond ved navn Atlante, som vil opkøbe disse NPL'er til 30 % af deres 'værdi' og udstede værdipapirer, der garanteres af den italienske stat, til en rente på 6 %.

Medlemmerne af det konsortium, der deltager i Trin 1, er: J.P. Morgan, Mediobanca, Goldman Sachs, Santander, Citi, Credit Suisse, Deutsche Bank og Bank of America Merrill Lynch.

Selv om det endnu ikke vides, hvem, der skal købe disse værdipapirer, kan det meget vel være, at nogle af, hvis ikke alle disse banker vil blive en del af spillet. Foreløbig er det blevet meddelt, at italienske private pensionsfonde vil købe for en halv milliard værdipapirer. Sammenslutningen af Skatterådgivere (ADC) har imidlertid trukket sig ud af

operationen. ADC sendte et brev til premierministeren, hvori der stod, »Vi vil ikke tillade, at én eneste cent tages ud af vore pensionsfonde til andre formål end at betale vore pensioner. ... Vi er ikke køer, der kan malkes.«

Eftersom proceduren for at opnå statsgaranti for Atlantes præference-værdipapirer (seniorpapirer) tager nogen tid, overvejer den italienske regering at udstede et overgangslån.

Da vi bad om en kommentar, sagde Lyndon LaRouche: »Annuller disse statsgarantier.« Han sagde desuden, ... »Spillet er i færd med at kollapse, fordi de spillede spillet for længe. Det havde de ingen ret til, men de prøvede alle sammen at opnå en satsning, og de fandt ud af, at de ikke kunne få én. Der var nogle andre, der klagede over, at deres planer havde forårsaget, at systemet ikke virkede. Det er, hvad der skete.«

Stresstestene »behandler ikke problemets virkelighed. De fornægter virkeligheden. Tag denne italienske ting, som er rædselsfuld. De siger: Vi, de rige, bliver mere rige. Og den anden del af de almindelige rige vil ikke længere være rige.«

Herrhausen - metoden : En udfordring for det transatlantiske system

29. juli 2016 – Det er rimeligt at antage, at mordet på Deutsche Banks Alfred Herrhausen den 30. november 1989 ikke fandt sted som en pludselig indskydelse, men blev planlagt og forberedt over flere uger. Den tale, som Herrhausen ifølge planen skulle holde i New York den 4. december samme år, »Nye horisonter i Europa«, med dens indhold af en direkte

udfordring af destruktive transatlantiske bankmetoder, var sandsynligvis ukendt på det tidspunkt, hvor morderne gik i gang med jobbet; man kendte imidlertid til to erklæringer, som Herrhausen kom med i juni og september, og som indeholdt kerneelementerne til det, han ville have sagt i New York, hvis han ikke var blevet myrdet.

I en lang artikel, »Tiden er inde – gældskrise ved et vendepunkt«, som blev udgivet af Tysklands førende erhvervsavis, *Handelsblatt*, den 30. juni 1989, fordømte Herrhausen især de amerikanske bankers gældspolitik som en politik, der ikke fungerede, men blot gjorde skyldnationernes, såvel som også selve udlånsbankernes, situation værre. I stedet, skrev Herrhausen, ville generelle gældsafskrivninger på op til 70 %, inklusive nedskæring af renterne på disse lån på op til 50 % for en periode på 5 år, og en forlængelse af lånenes løbetid til 25 til 30 år, være det eneste, der ville fungere. Denne fremgangsmåde, insisterede han, ville »gøre det muligt for nævnte skyldnationer at omdirigere betragtelige ressourcer, der hidtil var blevet brugt til at servicere gælden, til i stedet at blive anvendt til sådanne formål, der ville servicere genrejsningen af skyldnernes nationaløkonomier«. Herrhausen tilføjede, at det, som skyldnationer virkelig havde brug for, var ikke friske penge, dvs. ny gæld, men »det ville være bedre at sige, at de har brug for ressourcer«. Denne »omdirigering af ressourcer kunne, i løbet af de første fem år, være større, end de indsprøjtninger af friske penge, som de hidtil har haft brug for«. Herrhausen henviste ikke direkte til det, men det, han foreslog, var den fremgangsmåde, som man anvendte i London Gælds aftalen fra 1953, der skabte en enorm gældssanering for efterkrigstidens Vesttyskland, så det kunne komme op at stå igen og ikke kollapse under vægten af den gamle, ophobede gæld.[1] Denne aftale blev forhandlet af Deutsche Banks Hermann Josef Abs – den fremragende, konstruktive bankier, der ligeledes spillede en rolle i promoveringen af Herrhausens karriere, da denne endnu var en

ung bankier i banken.

Ved en pressekonference den 25. september 1989 i anledning af Verdensbankens møde i Washington, D.C., fremlagde Herrhausen de samme argumenter og påpegede, at han inderligt håbede, at andre banker ville følge Deutsche Banks eksempel som en »gældsreducerings-bank«. Skyldnationernes uløste betalingsproblemer, sammen med problemer, der hidrørte fra gældsbalancer i selve USA og Europa, advarede Herrhausen, udgjorde en systemisk risiko. I sammenhæng med visse problemer, der ikke var løst i Sovjetunionen, selv under »Glasnost«-reformerne, og med generel uro, nationale gnidninger og »optrappede konflikter, der udsprang heraf«, kunne det føre til meget dystre konstellationer, advarede Herrhausen. Han foreslog dernæst, i særdeleshed for det ustabile Polen, skabelsen af en ny, særlig bank i Warszawa, et »Agentur for Genopbygning«, der ville sikre, at nye lån til den polske økonomi ville blive anvendt ligesom de penge fra Marshallplanen blev anvendt til veldefineret genopbygning i Tyskland og Europa efter Anden Verdenskrig.

Hermed havde Herrhausen med sine egne ord udtalt det, som Lyndon H. LaRouche havde fremlagt i sin egen, historiske tale på Kempinski Hotel i Berlin den 12. oktober 1988. Denne tale blev studeret af mange politiske beslutningstagere og bankierer i de efterfølgende måneder, og det er rimeligt at antage, at også Herrhausen på et eller andet tidspunkt havde teksten liggende på sit skrivebord.

[1] <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4759>

Når vampyrene selv donerer blod, ved man, at systemet er dødt!

Italiens Monte dei Paschi-bank får 'blodtransfusion'

29. juli 2016 – Når vampyrene først selv begynder at donere blod, ved man, at hele systemet er dødt. I en sidste-minut-manøvre, der blev annonceret her til aften, har man arrangeret en nøddredning af den italienske bank Monte dei Paschi di Siena (MPS), som involverer et konsortium af banker og pensionsfonde, der opkøber en del af bankens dårlige lån, der ikke betales på, til en værdi af henved 10 milliarder euro, til en pris af 30 cents på dollaren; samt et kapitalindskud i MPS på henved 5 milliard dollar. »Atlante« [sic] er navnet på denne nye redningsenhed, hvis deltagere omfatter Deutsche Bank – som selv har behov for en redning – Credit Suisse, Goldman Sachs og andre. Det italienske Finansministerium har udstedt en erklæring, der siger, at de er 'tilfredse' med planen. Den logiske følgeslutning af denne manøvre fra private kilder er, at det skulle afværge gennemførelsen af EU's regler for bail-in (ekspropriering af kunders bankindskud).

Denne såkaldte redning af MPS blev meddelt få minutter før resultaterne af de latterlige 'stresstests' af 51 eurobanker, udført af den Europæiske Bankmyndighed, blev offentliggjort. I realiteten behøver man ingen udspekulerede stressprøver og

risiko-scenarier for at bevise, at selve systemet er kaput i den transatlantiske banksektor, med banker, der sidder på et bjerg af lån, der ikke betales noget på, til flere hundrede milliarder, og værdiløse derivater og andre toksiske fordringer til billioner. Resultaterne af stresstestene blev først offentliggjort efter kl. 22 i Europa, efter, at markederne havde lukket, så spillere i finansverdenen havde weekenden til at finde ud af, hvad deres næste træk skal være!

Alt dette sættes fokus på det faktum, at den eneste, fornuftige løsning er den, som Lyndon LaRouche foreslog tidligere på måneden som »Herrhausen-interventionen« til at varetage behandlingen af Deutsche Bank ved at give den en likviditetsindsprøjtning, der ledsages af en omstilling af bankens mandat og aktivitet til at udstede kredit til den produktive økonomis sektor. Dette forklarer Helga Zepp-LaRouche med al ønskelig klarhed i sin appel fra 12. juli, »Deutsche Bank må reddes, for verdensfredens skyld!«

Lyndon LaRouche understregede dette i dag og sagde, at dette er den opgave, som vi skal løse. Ikke noget med at 'teste' – hvilket vil garantere, ikke forhindre, krakket.

I den fortsatte saga om Deutsche Bank, så var bankens aktier her til morgen faldet med 8 %, blot siden i onsdags. Prisen lå og fluktuerede omkring 12 euro pr. aktie. Her til aften steg prisen så en smule, efter at MPS-planen blev kendt. I denne uge nedgraderede Merrill-Lynch Deutsche Bank til »lav præstationsstatus«.

»Dette gamle system er dødt,

**og det er
vores ansvar at bringe
menneskeheden
over tærsklen til en helt ny
æra«**

Lyndon LaRouche:

»... Det er os, der skal få dette til at ske. Der findes intet andet alternativ. Hvorvidt Kongressen vil handle eller ej er højst usikkert, for der er intet forudsigeligt i dette politiske system. Det, der må ske, er, at der må være en massiv bevægelse, der må have et lederskab, og som må gennemtvinge denne forholdsregel (Glass-Steagall, -red.), og som vil medføre, at visse kendsgerninger kommer for dagens lys – dvs., systemets totale bankerot.«

Glass-Steagall er imidlertid kun det første skridt. Jeg mener, at vi har sagt dette gentagne gange, men det vil blive aftenens store debattemne: Den form for initiativ, som hr. LaRouche har taget mht. Deutsche Bank, med et krav om en tilbagevenden til arven efter Alfred Herrhausen, den sidste, fornuftige bankier i Deutsche Bank, og som blev myrdet i koldt blod den 30. november 1989, netop på det tidspunkt, hvor den fremtidige verdenshistorie stod over for en kæmpe chance.

**Uddrag af LaRouchePAC
Internationale fredags-webcast, 29.
juli 2016:**

Virkelighed er, om folk i dag har modet til at indrømme, at LaRouche har ret!

Matthew Ogden: Jeg mener, at vi bestemt kan sige, at vi står ved afslutningen af en gammel æra. Vi har et helt, paradigmatisk system, der er i færd med at kollapse totalt omkring os, og vi kan forhåbentlig sige, at vi står på tærsklen til en ny æra. Vi stirrer direkte ind i ansigtet på det transatlantiske finansielle systems totale opløsning. Dette ses ikke tydeligere end gennem den kendsgerning, at man har disse såkaldte 'stresstests', som finder sted i dag i alle de større europæiske banker. Resultatet af disse stresstests skal efter planen offentliggøres senere i aften; men, som hr. LaRouche har sagt, »Man behøver ikke at teste disse banker. Man ved, at hele banksystemet er totalt bankerot«.

Især to af disse banker har fået meget udstrakt mediedækning. Den ene er Monte dei Paschi-banken, der er verdens største og ældste, uafbrudt fungerende bank, og den største bank i Italien, og de vil næsten med sikkerhed dumpe til stresstesten, sammen med praktisk talt alle andre banker i Italien, som samlet set rapporteres at sidde på gæld, der ikke betales på, for mellem 210 – 360 milliarder euro, som umuligt kan reddes gennem bailout (statslig redning; 'bankpakke' med skatteborgermidler, -red.) af Italiens bankerotte økonomi, eller af EU's ditto, for den sags skyld.

På den anden side har vi Tysklands største bank, Deutsche Bank, der af IMF er blevet beskrevet som den mest risikobelagte, mest sårbare bank i hele systemet. Vi har på det seneste dækket Deutsche Banks bankerot med den *forbløffende* statistik, at Deutsche Banks nettoprofit nu vitterligt er nede på næsten nul, med et af Deutsche Bank rapporteret 97 % 's kollaps i nettoprofitten blot det seneste år. Deutsche Banks eksponering til derivater er massiv. Hver eneste større bank i verden er indviklet i Deutsche Bank som en modpart (i derivatkontrakter, -red.). Hvis Deutsche Bank går ned, vil man få en smitteeffekt, der er langt, langt større end i september 2008. Bare fra i onsdags er Deutsche Banks aktier faldet med 8 %. Merrill Lynch har nu nedgraderet

banken, og det samme har Frankfurts aktiebørs.

Som det ses, så kan både den ene og den anden af disse banker dumpe til stresstesten. Stresstest eller ej, så kan hele dette system gå op i røg, hvornår, det skal være, og alene dét kan udløse en massiv panik i hele den transatlantiske verden. Det kan ikke understreges tydeligere. Det her er langt, langt værre end den situation, vi befandt os i, i dagene før krakket i 2008.

Det må siges højt og tydeligt, at dette er den drivkraft, der ligger bag truslen om en verdenskrig på dette tidspunkt. Som Helga Zepp-LaRouche gentagne gange har understreget i de seneste uger, så findes der ingen garanteret strategi for at afværge en sådan krig, med undtagelse af at tage roden til denne krigstrussel under behandling, hvilket vil sige en total, systemisk reorganisering af hele det transatlantiske finanssystem. Dette betyder en reorganisering fra øverst til nederst sådan, som Franklin Roosevelt gjorde det i sit embedes allerførste dage, som præsident for USA.

Det afgørende, første skridt i denne totale reorganisering er selvfølgelig en genindførelse af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov, i sin helhed, fra 1933, ikke blot i USA, men i hele den transatlantiske verden. Dette er faktisk emnet for det spørgsmål, vi har fået fra institutionelt hold i aften, og som hr. LaRouche kort kommenterede. Spørgsmålet lød:

»Kære hr. LaRouche, kravet om en genindførelse af Glass-Steagall er nu inkluderet i både det Republikanske og Demokratiske partis valgprogram. Hvor sandsynligt er det, efter Deres mening, at Kongressen vil vedtage Glass-Steagall?«

Lyndon LaRouche:

»Ja, vi satser selvfølgelig ikke alt på denne sandsynlighed. Det er os, der skal få dette til at ske. Der findes intet andet alternativ. Hvorvidt Kongressen vil handle eller ej er højst usikkert, for der er intet forudsigeligt i dette

politiske system. Det, der må ske, er, at der må være en massiv bevægelse, der må have et lederskab, og som må gennemtvinge denne forholdsregel (Glass-Steagall, -red.), og som vil medføre, at visse kendsgerninger kommer for dagens lys – dvs., systemets totale bankerot.»

Glass-Steagall er imidlertid kun det første skridt. Jeg mener, at vi har sagt dette gentagne gange, men det vil blive aftenens store debattemne: Den form for initiativ, som hr. LaRouche har taget mht. Deutsche Bank, med et krav om en tilbagevenden til arven efter Alfred Herrhausen, den sidste, fornuftige bankier i Deutsche Bank, og som blev myrdet i koldt blod den 30. november 1989, netop på det tidspunkt, hvor den fremtidige verdenshistorie stod over for en kæmpe chance.

Denne form for aktion, som hr. LaRouche har krævet – interventionen i Deutsche Bank – er paradigmatisk for den absolut nødvendige tankegang. Hvad betyder det for os her, i dag? Det er, mener jeg, den form for diskussion, som er blevet genoplivet med ideen om De Fire Love [til USA's (og verdens!) omgående redning] for en reorganisering af finanssystemet. Dette er ikke blot en samling opskrifter, eller en vasketøjsliste over skridt, der må tages, men, som folk også har erkendt, så udgør De Fire Love sådan, som hr. LaRouche har udtænkt det, en enkelt, sammenhængende principerklæring, der bygger på en enkel, fundamental sandhed om den virkelige videnskab om fysisk økonomi. Denne enkelte, fundamentale forudsætning er den, at mennesket er en art ulig nogen anden. Mennesket er fuldstændigt unikt blandt alle andre levende væsener deri, at udelukkende kun mennesket er i stand til at skabe fuldstændigt nye måder for eksistens, der ikke har nogen forudgående manifestation, ingen afledningseffekt, der stammer fra tidligere erfaringer, men som er en fuldstændig ny, menneskelig adfærdsform. Udelukkende kun mennesket har evnen til viljemæssigt at skabe fremtiden.

Denne, menneskets absolut unikke egenskab, eksemplificeres i en meget destilleret og dybtgående form gennem nogle meget

betydningsfulde personligheder, der stadig findes i mands minde hos mange nulevende personer: Albert Einstein er én af dem; og den store, visionære rumforsker, raketingeniøren Krafft Ehrlicke, er en anden. Jeg tror, dette vil være optakten til, og ligesom skabe en ramme for, aftenens fortsatte diskussion. Men lad mig blot gentage: Jeg tror, vi med sindsro kan sige,

»Dette gamle system er dødt, og det er vores ansvar at bringe menneskeheden over tærsklen til en helt ny æra.«

(Se det engelske udskrift af hele diskussionen her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=13902>)

»Vi står på tærsklen til en ny æra«

**LaRouchePAC Internationale
fredags-webcast, 29. juli
2016.**

Virkelighed er, om folk i dag har modet til at indrømme, at LaRouche

har ret!

Jeg mener, at vi bestemt kan sige, at vi står ved afslutningen af en gammel æra. Vi har et helt, paradigmatisk system, der er i færd med at kollapse totalt omkring os, og vi kan forhåbentlig sige, at vi står på tærsklen til en ny æra. Vi stirrer direkte ind i ansigtet på det transatlantiske finansielle systems totale opløsning. Dette ses ikke tydeligere end gennem den kendsgerning, at man har disse såkaldte 'stresstests', som finder sted i dag i alle de større europæiske banker. Resultatet af disse stresstests skal efter planen offentliggøres senere i aften; men, som hr. LaRouche har sagt, »Man behøver ikke at teste disse banker. Man ved, at hele banksystemet er totalt bankerot«.

Engelsk udskrift:

»Standing at the Threshold of a New Era«

REALITY IS WHETHER PEOPLE HAVE THE GUTS TODAY TO ADMIT THAT LAROUCHE IS RIGHT!

International LaRouche PAC Webcast July 29, 2016

MATTHEW OGDEN: Good Evening! It's July 29th, 2016. You're joining us for our weekly webcast here from LaRouchePAC.com on Friday night. I'm joined in the studio today by Megan Beets; and joined via video by two members of our Policy Committee: Kesha Rogers, who's joining us from Houston, Texas; as well as Rachel Brinkley, who's joining us from Boston, Massachusetts.

I think we can certainly say that we are standing at the end of an old era. We have an entire paradigmatic system which is completely collapsing around us, and hopefully we can say that we are standing at the threshold of a new era. We're staring in the face of a complete disintegration of the trans-Atlantic financial system. This could not be seen more clearly [than] by the fact that you have these so-called bank "stress tests" that are taking place today in all of the major

European banks. The results of these stress tests are due out later this evening; however, as Mr. LaRouche [has] said, "You don't need to test these banks. You know that the entire banking system is completely bankrupt."

Two of these banks, most notably, have been receiving very wide coverage. One of them is Monte dei Paschi Bank, which is the largest and the oldest continually-functioning bank in the world, the largest bank in Italy, will almost certainly fail their stress test, along with virtually every other bank in Italy, which [all together] are reported to be holding between EU210-360 billion in non-performing debt, which could not possibly be bailed out by the bankrupt economy of Italy, or the EU for that matter.

On the other hand, you have the largest German bank, Deutsche Bank, which has been described by the IMF as the riskiest, most vulnerable bank in the entire system. We've been covering the bankruptcy of Deutsche Bank recently with the *stunning* statistics that the net profits of Deutsche Bank are now virtually down to almost zero, with a 97 % collapse in just the last year of net profits being reported by Deutsche Bank. The derivatives exposure by Deutsche Bank is massive. Every single major bank in the world is tied in to Deutsche Bank as a counterparty. Were Deutsche Bank to go under, you would have a contagion far, far wider than September 2008. Just since Wednesday, Deutsche Bank shares have fallen by 8%. Merrill Lynch has now downgraded it, along with the Frankfurt [Stock] Exchange.

As can be seen, either one of these banks could fail the stress test. Stress test, or no stress test, this entire system could go up in smoke at any given moment, and that alone could trigger a mass panic across the entire trans-Atlantic. It can't be emphasized more. This is far, far worse

than the situation we found ourselves in, on the eve of the Crash of 2008.

What has to be said is that this is the major driver behind the threat of world war at this time. As Helga LaRouche has emphasized repeatedly in the recent weeks, there is no guaranteed strategy to avoid such a war, other than addressing the root

causes of this threat of world war, which is a complete systemic reorganization of the entire trans-Atlantic financial system. This is a top-down reorganization, in the way that Franklin Roosevelt did it in his first days in office as President of the United States.

The critical first step to this is, obviously, the restoration of the full Franklin Roosevelt [1933] Glass-Steagall Act, not just in the United States, but throughout the entire trans-Atlantic region. This is actually the subject of the institutional question that we received for this broadcast tonight, which Mr. LaRouche had a short comment on. The question was: "Dear Mr. LaRouche, The call to reinstate Glass-Steagall is now included in the platforms of both the Republican and Democratic parties. In your view, how likely is it that Glass-Steagall will be enacted by Congress?" Mr. LaRouche said, "Obviously, we're not banking on the likelihood. We have to make this happen. There is no other alternative. Whether or not Congress will act, is highly debatable, because there's nothing predictable in this political system. What has to happen is a major movement, which we must lead, to force this measure through, which will induce certain realities to come to light – that is, the total bankruptcy of the system."

Glass-Steagall, however, is only the first step. I think this is something which we have repeatedly said, but will be the subject of much of the discussion of our broadcast tonight. The type of initiative that Mr. LaRouche has taken, in the case of

Deutsche Bank, the call for the return to the Alfred Herrhausen legacy, the last sane banker at Deutsche Bank, who

was assassinated in cold blood on November 30, 1989, right at the critical moment of opportunity for the future of world history.

This type of action that Mr. LaRouche has called for – the intervention into Deutsche Bank – is paradigmatic of the type of thinking necessary. How does this apply today? This is the type of discussion which, I think, has become revived, with the concept of the Four Laws, Mr. LaRouche's Four Laws for the reorganization of the financial system. This is not just a series of recipes, or a laundry-list of steps that must be taken, but rather, as people have recognized, the Four Laws, as conceived by

Mr. LaRouche, is a single, coherent statement of principle which is premised on a single, fundamental truth of the real science of physical economics. That single, fundamental premise is that mankind is a species like no other. Mankind is completely unique among all other living things, in that only mankind has the

ability to create entirely new modes of existence that had no antecedent, no derivative effect from past experience, but an entirely new mode of behavior. Only man has the ability to willfully create the future.

This absolutely unique character of mankind is typified in a very distilled and profound form by some very significant personalities within the living memory of many people who are living today: Albert Einstein, for one; and the great visionary

space scientist, Krafft Ehrlicke, as another. I think that will carry us into the remainder of our discussion here and sort of set a framework. But I'll just reiterate: I think that with confidence that we can say, "This old system is dead, and our responsibility is to bring mankind onto the threshold of an entirely new era."

KESHA ROGERS: I think that is absolutely the starting point of what is the new paradigm that we must bring into existence at this present moment. The discussions we've had with Mr.

LaRouche on the conceptions presented by his "Four Laws to Save the United States", are absolutely pertinent, because these Four Laws represent a move away from monetarism and probabilities of what is acceptable or presentable for the future based on numbers and statistics.

We're not waiting on the numbers and statistics and on the horoscopes to tell us what that future is going to be. We actually must live in that future and create that future. That has been the unique role of Mr. LaRouche and his uniqueness in forecasting economics. He's not just talking about something that can be brought into existence based on figures that are already presented to you, but that the numbers have to be thrown out.

We're not waiting on the figures of the IMF or the stress tests or anything like this. The Four Laws represent a new direction for mankind that we now have to act to bring the future into existence. If you're going to do that, that means you have to live in the future.

I was thinking and very struck by Mr. LaRouche's works going back to his Presidential campaign in 1988. At that time, it's very pertinent to what is necessary for thinking about the future existence which we have to create, now, once and for all, that during that time, he presented in a TV broadcast called *The Woman on Mars* a vision for thirty-nine years from then, looking at the future in 2027 AD. [It opens with] the voice of a woman from Mars saying, "I have the announcement for which you have been waiting. As of five minutes ago, our environmental systems were fully stabilized. Man's first permanent colony on Mars is now completely operational." Mr. LaRouche comes on and he says, "Many of you are shocked. Some of you are saying, 'Why is this old geezer taking about a permanent colony on Mars, 39 years from now, with the major budget problems in Washington today?'"

At that point in time, what he was actually presenting, was the greatest economic recovery plan for the nation and the world.

That is what these Four Laws today represent. They're not just Glass-Steagall, or something based on the current trends of monetary policy; they go outside of the current trends of thinking, into a new domain of human existence that has not yet

been created. I think that that is very important, because that's what we've lost sight of. In this day and age, too many people are living their lives based on their current state of existence – what they think is possible. You know, "Am I going to survive,

day to day? Where am I going to get my food from? How am I going to pay my next light bill?" And so forth.

That is not the new paradigm that you want to live in. You want to actually be thinking about creating that future. This is the unique role that Mr. LaRouche's life and his contributions to true human economy have played, and the very critical role that great visionary scientists such as Krafft Ehrlicke, have really brought into existence.

The fact of the matter is that, as you said, Matt, the current era of this British Empire, of this anti-growth system, is coming to an end. This monetary policy is not going to be the determining factor of the future. What is, is going to be the creative mind of man, unlike any other [species] to actually determine and act to bring about that future. Right now, none of the current existing trends, election process, candidates, or monetary policy mean one thing whatsoever in terms of the real universe that we live in.

I think that that's what we really have to get across to people; that people don't need to live discouraged about "Oh, what is life going to bring me? Am I going to be dealt a bad hand or a good hand?" Well, you better figure out what that hand is going to be, and determine it for yourself!

OGDEN: One thing I wanted to just pick up on, what you said, Kesha. The idea of "willful action" is something which

is inherent in the concept of the American republic. Citizens are not subjects. Just as we are not subjects of a king or a queen,

which was the consequence of the American Revolution, we're also not subjects of some hidden hand, "invisible hand" of fate or economics or statistics. This has been a problem in our population, where people have given up hope that their actions

can actually have a meaning. So, it's the decision to willfully create a future, and say "Despite the fact that the entire system – politically, socially, economically, financially – is crumbling around you, you have the presence of an entirely

different system which has already come into existence; has already materialized on this planet." The most populous nations in the world are now leading that New Paradigm.

We have news that Helga Zepp-LaRouche, president of the international Schiller Institute, has been a featured guest at a very important conference that happened in China just this week. This is the T-20 conference, or so-called "Think 20", which is

happening in the context of the G-20; it's a sort of think tank of private sector representatives from around the world.

And it was co-sponsored by the Chinese Academy for Social Sciences – actually a representative of that think tank spoke at the recent Schiller Institute conference that happened in Berlin; Ren Lin, on the subject of the One Belt, One Road policy. But Helga LaRouche's presentation was to say that we need to now take the concept of the One Belt, One Road – the New Silk Road idea – and expand this to the entire planet.

This is the foundation for a New Paradigm of thinking, a New Paradigm of international relations, and a new idea of mankind's role in the Universe. It's founded on the win-win concept which is fundamentally different than what has reigned over the last 100 years virtually, as British imperial, winner-take-all kind of thinking.

So, the fact that this now exists as an option for mankind, is

not an accident; this is the result of willful action that was taken by Helga LaRouche and Lyndon LaRouche at the time that the Soviet Union collapsed, to put this option on the table. This is the direct outgrowth of what was proposed at that time when Alfred Herrhausen was picking up on this idea of the Productive Triangle; using the reindustrialization of Eastern Europe, the former Soviet space, as the driver, as the engine for a revival of the great economic powerhouse of the German economy and the rest of Western Europe. This was expanded to the Eurasian Land-Bridge; and now exists in actuality – not just as future potential, but as actuality – in the form of this New Silk Road idea.

And the American people could so easily say, "We reject this system which is being forced upon us with both of these failed parties; and we are now going to say, 'We insist that our nation is going to become a member of this New Paradigm of relations among nations.' And we will build the New Silk Road across the Bering Strait into the United States, and down into the entirety of the Western Hemisphere."

BRINKLEY: Just to follow up on this discussion, Mr. LaRouche was discussing with us yesterday the question of the development of mankind; as Kesha was really emphasizing. As we come right to the end of this system, what is missing? A lot of people will say there's a problem; [but] it's beyond a problem, this is a total systemic breakdown. So what is missing? LaRouche really pointed to Einstein in particular and said, "For Einstein, he didn't use numbers to measure the Universe." He said, "The creative powers of mankind are located in the same kind of thing Einstein used to measure the Universe." If he didn't use numbers, what did he use? This is a question where the same question is, where does a new idea come from? What Einstein generated, no one had thought before him; so where did he come up with the means to make

that hypothesis? Something that, based on all human sense perception in previous human existence, no one had ever perceived anything that would tell them this concept, this new idea that Einstein generated. Where did he come up with it from? It's really the idea of getting rid of the standards of measurement that were used generally by empiricism, by sense perception, by describing the Universe via senses. Einstein said, I want to get beyond this and see what unifies these things; he used a principle of the Universe itself to measure. In so doing, he created a whole new level of power for mankind.

So, this came from his mind; there wasn't even the ability to perceive what he hypothesized. To test it experimentally did not even exist at the time; it's now being proven true 100 years later. But this shows that the power of a human economy really doesn't come from the external sources people would think about it. It obviously doesn't come from money; it doesn't come from petroleum; it doesn't come from helium-3; it doesn't come from nuclear fuel. The power of an economy doesn't come from these objects; it comes from the new discovery generated in a mind to utilize this new power. This obviously is what has been attacked. It was also the idea of Nicholas of Cusa, who generated the Renaissance; that is the quality of thinking we need now.

Not business as usual, as you see at the Democratic or Republican conventions; we don't need to debate minimum wage or something like that. We've discussed what the problem is with this discussion of minimum wage. Even if you pay people more, do they have the ability to purchase the goods they need to survive?

Are the goods even there, available to be purchased? Healthcare – it's not there; transportation – no, it's completely falling apart. Our nation is really a disgrace compared to what's happening in Asia right now. I think China's building over 100 nuclear plants in the next 10 years; while we've just shut

down about 4. There's more that could be said, but maybe for now we should just open up the discussion; but I just also want to bring up again a Krafft Ehrlicke quote. He also recognized the moment of change that mankind was in, even back in the 1970s, when we began to really adopt this environmentalist empiricism, lack of science, lack of intention towards growth. He said, "To cease growing means to make the grim past the future's only option."

That's what we're living today; we're living the grim past. What he also said is that no growth goes with tension, it goes with conflict, and it goes with war. I think if people look around at the state of conflict on the planet, it's pervasive; this is a result of this lack of a sense of progress, and lack of a sense of mission.

So, I'll just leave it at that; we can discuss it more.

MEGAN BEETS: Well, just to pick up, Rachel, on what you were just discussing, and also Kesha was pointing to in the fundamental principle underlying Mr. LaRouche's Four Laws; which is the fundamental distinction of the human mind from all other forms of existence. I think it can be seen in the personality of Einstein, as you were saying Rachel; I think it can also be seen in the insights and the actions of Kepler. Kepler said, in a very provocative letter to a patron of his, he said, "Not every hunch is wrong. For man is in the image of the Creator, and it's very possible that in matters which pertain to the organization of the Universe, man thinks like the Creator." And I think that really does get to what Einstein was able to do, and Kepler himself did this with that principle as a foundation, generating from his mind a notion unique to his mind, of the principle which was organizing and governing our Solar System. It was a completely new idea; he had never observed anything that clued him into this. This was a completely new notion; he discovered the principle of universal gravitation and

completely revolutionized the powers of a kind. Mankind now lived in a new Universe. That's the basis of economics.

And I think it does get exactly to what Mr. LaRouche has been saying in the face of the collapse of this financial system. Nothing that would be attempted now to save the system – no bail-out measures, no bail-in measures, none of this will work; you cannot save an inherently valueless system. You have to reorganize it upon the true principle of the source of value, which is the human mind's ability to discover new principles which create a new species. And that's why you, Kesha, obviously know this first-hand; that's the importance of the space program. That's the importance of declaring that the space program is the number one commitment of the nation; to actually put this challenge to man's mind to go right up to the new frontier to discover what we have not yet discovered in the forefront. That then as the boundary, then reorganizes all the other relationships within your economy. We saw a hint of that in the 1960s, under the influence of people like Krafft Ehrlicke with our space program here; although that was shut down. Now, with the crumbling of this British Empire system, we have the opportunity – but also a very real responsibility with people who are around Mr. LaRouche and get this principle – to insure that this is the direction humanity goes in now; this is not a foregone conclusion.

OGDEN: I liked this quote that was featured in what we have as the lead to the LaRouche PAC website today; a quote from Krafft Ehrlicke, I believe from a paper he wrote in 1966 – I might be wrong. He is discussing the thrill of what it felt like to be standing on the threshold of a new era; recognizing when they first launched the successful launch of the most rudimentary, basic rocket, that this new era of rocket science was carrying mankind off of the planet. Or had the potential to carry mankind off of the planet Earth and to open up an entirely new evolutionary moment, phase for the human

species. He compared it to Columbus discovering the New World; it actually reminded me of that poem "On First Looking into Chapman's Homer" by Keats, where he describes the awe of Cortez standing on the cliffs of Darien and looking at the Pacific. The first European who had seen the Pacific Ocean from crossing over the territory of North America. He also used the comparison of the astronomer who is the first to discover a new planet coming across the sky. So that thrill of discovery, not just the personal act of discovery of something new; but the recognition that this is a transformative moment for the human species, and that this is what makes us human. It's those discontinuous moments from the previous state to the future state, which have no logical consequence one from the other; but that moment, that transition, is the moment of humanity. And that's what separates us from the animals. Krafft Ehrlicke's description of that was the roar of those engines, the recognition that mankind was about to become a space-faring creature; and it was the experience of what it means to be human itself.

ROGERS: And yes, once again, living in the future; creating the future. Remember, Krafft Ehrlicke writing in 1966, looking back from the year 2000; he died in 1984. This was a vision that was being brought into existence that had not yet happened; but was in the mind of Krafft Ehrlicke as a living principle, as a living idea. Now, as you said earlier, Matt, that vision is now being brought into reality by the New Paradigm that's being created by Russia, by China. It is the United States that now has no excuses not to join aboard and join with that New Paradigm that is already at our fingertips. It's very fascinating to see. This is the economic recovery; this is the largest economic recovery program – the space program. It's much greater than anything that even John F Kennedy thought about; Kennedy wasn't the be all and end all with the Apollo missions, and he wasn't

going to stop there. He had a greater vision; just as Krafft Ehrlicke, just as LaRouche, based on a human economy. And this idea of the imagination and what was created in the mind of Krafft Ehrlicke with the colonies [on the Moon], the nuclear power

systems, the development of fusion economies and helium-3 systems on Mars and Venus and other places. This is the basis of a real economy; a human economy from that standpoint. It's very much what our conception and idea has to be based on. And that's the Four Laws; that's the principle of the Four Laws that we really have to get across to people.

It's good that Glass-Steagall is being implemented in both parties' platforms; but now what are people willing to do? Are you still going to accept the policy economically of zero growth? Are you still going to accept the policy of fascism, of war? What does Glass-Steagall mean when you actually are going along with this insane policy; when you're not thinking about your children's and your grandchildren's futures?

OGDEN: One thing that came out of the Schiller Institute Berlin conference that we've been discussing – it was about a month ago if not more now – Helga LaRouche keynoted it, obviously, and said, Look, we're at a time in history where an entirely new principle of action is operating; it's a principle of history which is not understood by most people. She characterized it as the Erinyes, or the principle of nemesis; where all of the failed axioms that have been enforced over the last decades in a system which is now crumbling in on itself, are taking down the very people who enforced those failed axioms. This was seen with Tony Blair with the release of the Chilcot Report; the major victory with the release of the 28 pages, which is something which goes back even before 9/11 to Mr. LaRouche's broadcast in 1999 of the "Storm Over Asia" broadcast. This made very clear that there was a very high-level nefarious apparatus that was being run by the Anglo-Saudi nexus, using these mercenary forces for

irregular warfare against countries around the world.

Now, you see that playing out; and I think it's very significant that there's been a drastic shift in the situation on the ground in Syria. Aleppo, which was actually the subject of a video presentation which was shown at that Schiller Institute, it's one of the most ancient cities; a UNESCO World Heritage site. It was the crossroads of the old Silk Road; it's situated right in between the three continents. Aleppo had obviously been held by these terrorists for years; and the action in just the last days by the Syrian government with the back-up of the Russian air force, stationed at Latakia, to be able to come in and begin liberating that city of Aleppo in the same way that Palmyra was liberated, is a real turning point in the war on the ground against the outgrowth of this very mercenary Army-type of irregular force that Mr. LaRouche was warning about all the way back in 1998-99.

Again, the role that Vladimir Putin is playing in this regard, is a critical role. I kind of want to link these two things together a little bit. Mr. LaRouche's prescription for how Europe could possibly survive this entire blow-out of these

completely over-leveraged banks and the disintegration of the political situation itself with the aftermath of the Brexit, was that there needs to be a close collaboration between Germany and Putin in Russia. What Putin is doing in Russia is the pathway

forward for Europe. An entire integration of the Asian Economic Union, the New Silk Road, and what remains of the mittelstand, or the industrial sector of Germany, which is viable.

As you're looking at this complete meltdown, this complete disintegration which could come within days or hours, of Deutsche Bank – the biggest bank in Germany; Monte dei Paschi, the oldest bank in Italy; action must be taken in the very short term. Not just from the standpoint of stabilizing a collapsing financial system and transforming it into an

entirely new system of economics; but also as a critical war avoidance measure. If these steps are not taken, and Germany is allowed to disintegrate under the weight of a collapsing Deutsche Bank, for example; there will be no pathway forward for the kind of collaboration between sane factors in Germany for example, and what Putin is doing in Russia. And the force for stability and peace that Russia has represented will not – the access will not be there. So, I think you have to take all of this strategic picture together, and not separate any element of it; and be able to see it from the top down as Mr. LaRouche sees it, and say "Necessary actions must be taken to resolve the root crises, the root causes of the crises that we now face."

I'll stress again, this factor of what has been occurring inside of Syria, as these series of regime-change wars, this is the evidence of the breakdown of a system which is evil; a system which is creating the possibility for failed states across that region. This is driving millions of refugees out of their homelands into Europe; it cannot be sustained. An entirely New Paradigm – it can't be resolved piecemeal, which is the point. You can't just say we're going to address this situation here and address that situation there; but new axiomatic approaches to the entire concept of the system must be in place, and it must be premised on this central feature of what the Four Laws are a derivative of – which is this unique character of man to willfully create new modes of existence for the human species.

BRINKLEY: Any type of practical discussion as opposed to that, just needs to be gotten rid of. We really do need a quality of courage. It's obvious out there right now what Obama has been doing in promoting and protecting terrorism. We now have the 28 pages out, and the Democrats are still kissing Obama's butt; and the Republicans are going over to Trump. This is crazy, given the truth which has come out that one of our so-called allies, including the British Empire, attacked

our

nation in an act of war; and the President who covered that up is still being allowed to be President. So, this is the question of practicality; which is another symptom of this higher question involved in the discussion of the creation of new states. You have to be bold; you have to be able to take bold actions as well. One thing LaRouche said that was insightful about the practical man, he said, "The practical man created nothing but his own noise and fools who believed in his noise." I think people can think of a few examples of that today; but definitely Wall Street for one. Anyone protecting Wall Street and anyone saying you've got to go along to get along with party politics or something like this; that's all dead, that's all obsolete at this moment.

OGDEN: Just returning to what Mr. LaRouche said about the actions that must be taken around Glass-Steagall, this is the result; the very fact that this is in both party platforms is the result of the leadership that I think both of you have represented over the course of the last almost decade. Both you, Rachel, and Kesha have run very prominent campaigns for Federal office; and the fact that Rachel, you took on Barney Frank and really refuted all of his arguments against Glass-Steagall on live television; this is what made this a household word. And then Kesha, your campaign around NASA in Texas was a transformative campaign; it was national in scope and

international in its effects. The reason why we have the LaRouche PAC Policy Committee, which both Kesha and Rachel are representatives of, is that you do have the deliberative body existing in this country – represented not exclusively by members of the Policy Committee – but represented by the type of thinking that this Policy Committee has been able to achieve over the course of the last several years as public figures in your own right.

People must not despair; the belief in the kind of party politics and go along to get along pragmatism is what demoralizes people in this country. But every time the kind

of leadership which Rachel and Kesha represented in their campaigns is exhibited, you see the American people wake up, just light up. Because that's reminiscent of the kind of leadership that used to be quintessentially American: John F Kennedy; Robert Kennedy; what Franklin Roosevelt was able to do to draw people from the depths of not just an economic depression, but a widespread emotional depression that had taken hold of the American people in the aftermath of the '29 stock market crash. And to pull those people up and to turn that generation into the most productive generation that this country had ever seen, that should be enough to give us confidence that through the bold and assertive implementation of the principles behind these Four Laws, not just the words in the effect, but the principles which these are hinged upon; rooted deep within the American System ideas of Alexander Hamilton. Through the application of this, we could see – this generation of Americans could actually see themselves as becoming once again the most productive, most optimistic, most creative generation that this country has ever seen; in collaboration with what's coming out of China in that regard and all of the other countries that have been touched by this vision.

So, it's not abstract that we're discussing the figures of Krafft Ehrlicke or Albert Einstein; who themselves were critical personalities in the context of what Franklin Roosevelt was accomplishing or what John F Kennedy was accomplishing. It was that spark of creative optimism which, coming from a few individual geniuses such as that, actually lit the fires of optimism and creativity throughout the entirety of the American people. That can be done again.

ROGERS: Yes, and all these figures who you just named, who at a very young age, dedicated their lives to a mission, just as LaRouche did. And right now, we're recruiting people to our team; we need the young people to actually take responsibility and dedicate their lives to this very mission

of acting to shape the future. Because the reality is, the people who are being strongly affected by this destructive policy under Obama and Bush that we've been seeing for far too long, are particularly the young people. They have to not accept this; and they have to make the determination that they're going to be a part – as others throughout the nation and the world – of shaping and bringing about the future that they want to see.

OGDEN: Megan mentioned the person of Johannes Kepler. This was Einstein's inspiration; he wrote this paper on the 400th anniversary of the death of Johannes Kepler. It was exactly Kepler's ability that nobody else had seen; or to see the Universe from an angle which nobody else had even attempted to see it from, was the type of thinking that Albert Einstein practiced as almost a religious devotion. It's the ability to say, "No; mankind does not have the ability not to look up at the world from the standpoint of the animals that crawl on the ground, but to look down at the Universe through the eyes of the Creator." To be seeing the world through the eyes of the Creator means to see the infinite potential; there is no limit in terms of what's possible in terms of growth and potential in a creative Universe. You can guarantee that a Creator of that Universe, who does not live in time but lives outside of and above time – as Einstein himself was enabled to do; sees, that that infinite potential is there. But it hinges on the willful ability of a species such as man to act to unlock that creative potential; to unlock the future. So, the vision and the faith that comes with that kind of way of thinking is what carries great geniuses such as Einstein, Kepler, Kraft, Ehrlicke, others to be able to see the world from the standpoint of not the extrapolated future; but a future which nobody else have ever dreamed of existing.

Kesha, you might want to bring this up. You have mentioned earlier that there was this conference that took place in Germany, celebrating the legacy of Gottfried Leibniz and some of the remarks that were made there. Maybe that

would be important.

ROGERS: Unfortunately, I don't have those remarks right in front of me; maybe Megan does. This was a conference on the 370th birthday anniversary of Leibniz, that was being discussed today from developments that we heard of today. One of the representatives was a Chinese Leibniz scholar, and he was

actually expressing the idea of Leibniz's conception of happiness. Megan, do you have that there? Because I thought it really encapsulates what we've been speaking of here.

BEETS: So this was a gentleman named Wenchao Li, who is from the University; he's a China-born Leibniz specialist at the University of Hannover. He said, "For our own happiness, or the happiness of others, we can only be happy if others are happy, too. What it is about is human beings; other cultures. It is about the common good of all." That was actually how they opened this conference commemorating Leibniz. I think it's significant, because often times these conferences can be sort of insular and limited to a certain academic community. But this clearly reflects the principle of humanity that Leibniz represented; and it's also clearly resonating with the potential of the New Paradigm today.

ROGERS: Over 400 scientists from around the world, and this is an expression of what the space program truly exemplifies; it is the expression of happiness, of an end to conflict, an end to wars, and a true expression of what it is to be truly human.

Right now, if we're going to put an end to the hostilities and war drive and so forth, the greatest basis that we have to do that is through cooperation in space exploration. That is the means of happiness that we can bring about to the existence of all mankind. I thought that that was clearly expressed in that quote and in the theme that was brought up in that conference.

BEETS: I think this really is the challenge to the American people. Everything we've been discussing is couched in how you opened, Matt, with the financial meltdown. What was brought up about the very real danger of the war being driven

by the British Empire as their system comes apart. I think the challenge to the American people is the issue of courage; of realizing that what we've been discussing here today as the true nature of the human mind. That is reality; the Presidential election is not reality. Voting is not reality; it's whether people have the guts today to admit LaRouche is right. And to stand and organize with us. And I think the call is put out to everyone to stand and organize with us now; now is the moment to bring this New Paradigm into existence in the United States, which is really the lynchpin in the entire global picture right now.

OGDEN: OK. That's a conclusion that we can take as the final word here. I would like to ask everybody to please subscribe to the LaRouche PAC YouTube channel; there are actually two channels. This is the LaRouche PAC Live; there's also a channel [called] LaRouche PAC videos, which has a lot more of the substantial, lengthy presentations that we've put together. So, if you haven't subscribed to either one of those yet, please subscribe to both. This is really central to our ability to build the kind of mass movement of intellectual courage which will continue to place LaRouche PAC in the center of creating the vision for the future of the United States.

So, I'd like to thank you both, Kesha and Rachel, for joining us via video here today; and thanks to Megan for joining me in the studio. Thank you for tuning in.

Please stay tuned, and we'll see you next Monday.

Good night.

LaRouches Fire Love: Menneskets enestående natur

28. juli, 2016 (Leder) – Kun en vedtagelse af Lyndon LaRouches »Fire Nye Love til USA's Omgående Redning« fra 8. juni 2014 kan redde det transatlantiske område fra »en krise med et kædereaktionsagtigt, generelt, fysisk-økonomisk sammenbrud«. Hvis I agter at være mere end blot tilskuere, eller det, der er værre, til denne fremstormende krise, må I læse og forstå de Fire Love.

Det, som jeg håber at opnå her, er om muligt at forbedre jeres indsigt i den store forudsætning, der ligger bag LaRouches Fire Love. Denne forudsætning, som han gør det klart, er den menneskelige arts natur, som er aldeles unik i hele universet. Det er kun mennesket, der skaber nye, hidtil usete og ellers umulige former for eksistens. Kun mennesket skaber fremtiden; kun mennesket skaber menneskehedens fremtidige eksistens; og kun mennesket skaber selve den menneskelige kreativitet.

Den sande menneskelige natur er mest tilgængelig for visionære videnskabsfolk – og der findes ingen sand videnskabsmand, der ikke samtidig er visionær.

Rumpionéren Krafft A. Ehrlicke, der blev en nær samarbejdspartner til Lyndon og Helga LaRouche i 1980'erne, var en sådan visionær videnskabsmand. I sine skrifter fra de tidlige 1950'eres mørke dage (i første bind af sit værk, »Rumfart«) rakte han tilbage gennem millioner af års evolution for at genkalde »den enorme præstation«, som »liv, der havde sin oprindelse i havet« havde gennemgået »for at tilpasse sig til livet på landjorden«. Han sammenlignede det med, at mennesket tog skridtet ud i rummet – ikke gennem biologisk evolution, men ved hjælp af den nye egenskab, som er det menneskelige intellekt.

Tanker som disse gennemsyrede rumpionéerne – det vides, at Wernher von Braun sammenlignede Neil Armstrongs første skridt på månens overflade med den »enorme indsats«, som det tog for livet at bevæge sig fra havet og op på land.

I et storslået værk skrevet i 1966, hvor man fra år 2000 ser tilbage på menneskets fremskridt i rummet siden 1966, sagde Krafft Ehrlicke, at der nu (i 2000) i gennemsnit letter to rumflyvninger om måneden fra Jorden til andre dele af solsystemet – samt uden sammenligning mange flere opsendelser af satellitter og måneraketter. De fleste af de rumskibe, der rejser gennem solsystemet, får deres energi fra kontrolleret fusion, der bruger deuterium/helium-3-reaktionen. Ehrlicke nævner ikke bare denne reaktion; han forklarer detaljeret selve reaktionen og hvordan den kan kontrolleres og bruges til raketmotorer. Men han bemærker, at deuterium/helium-3-reaktionen ikke vil indtage førstepladsen ret længe – for mennesket er allerede på vej til at mestre stof/antistof-reaktioner.

I en mindeværdig passage genkalder Ehrlicke, hvordan mennesket havde gjort sig fri af det 20. århundredes døds kult for i stedet at tage imod sin nye frihed med åbne arme.

»Vi her i år 2000 ser tilbage på det 20. århundrede som de år, i hvilke den nye æra endelig blev født efter i århundreder at være blevet udruget i mange nationers store mænds og kvinders hjerte og intellekt. Det 20. århundrede er den kløft, der adskiller den gamle æras sidste århundrede og den nye æras første århundrede, hvor værdier, anskuelser og referencerammer er helt anderledes. Fødselsstunden, det være sig af et nyt liv eller en ny æra, er sandhedens time, hvor man udfordres af smerte, tvivl og frygt, og hvor intensiteten af disses voldsomme angreb forårsager, at de kompenserende kræfter styrke, tillid og mod når sjældne højder af intensitet og kraft. Verden synes at bryde sammen under denne døds kamp, som denne ubarmhjertige konfrontation mellem det gamle og det nye skaber. Rumalderens storslåede symboler, nemlig

raketteknologi, kernekraftteknologi og moderne elektronisk teknologi, blev født under Aden Verdenskrigs mørke dage. Men eftersom krig aldrig vil kunne tolerere fred, forblev raketterne at være våbenmissiler, indretningerne til kernekraft vedblev at være atombomber, og radaren ophørte aldrig med at være det øre, der ængsteligt lyttede efter dødssignaler fra den 'den anden sides' fjendtlige verden. Fortiden var tabt, fremtiden endnu ikke vundet; og menneskeheden skælvede i feberrystelser, skabt af den fjendtlighed, det had og den dødsfrygt, som blev sluppet løs under de på hinanden følgende krige og konfrontationer.

Disse var kendsgerningerne.

Konfronteret med disse kendsgerninger nægtede en lille gruppe mennesker af forskellig nationalitet i alle disse år at opgive deres vision om, at missiler kan forvandles til rumfartøjer, kernekraft kan blive til en energi, der kan sende rumfartøjer til andre verdener, og radarbølger kan rapportere om spændende opdagelser fra det ydre rum. Det, de foreslog, kunne i begyndelsen synes upraktisk, irrelevant og uden praktisk anvendelse eller belønning. Men ved vi nu, at de havde bygget deres sag på et solidt grundlag af langtrækkende logik og realisme. Rummet blev en meget virkelig udfordring for mennesket; og der var ingen vej tilbage til de gamle dage. Det er der aldrig. [reference: »Solar Transportation«, American Astronautical Society Science and Technology Series, vol. 10, *Space Age in Fiscal Year 2001*, An American Astronautical Society Publication, 1967, p. 164]

Lad os afslutte med Krafft Ehrickes genfortælling af rumalderens begyndelse med den første, succesfulde opsendelse af den første, kosmiske raket, den tyske A-4, senere benævnt V-2, den 3. oktober, 1942.

»De var i 'det vilde vestens tid' for raketter og rumfart. Man behøvede ikke at være på milevid afstand. Man kunne praktisk talt stå ved siden af raketten, og selv befandt jeg mig på

taget af et af højhusene og kiggede rent faktisk ned på affyrings-komplekset på blot et par hundrede meters afstand. Så kom nedtællingen og antændingen. Raketten lettede med et brøl. Den steg lige op, og selvfølgelig skreg vi alle af fryd. Den var ikke eksploderet på affyringsrampen. Styringssystemet syntes at fungere ... det så ud som et fyrrigt sværd, der gik lige op i himlen. Så kom det enorme brøl – hele himlen syntes at vibrere. Denne overjordiske brølende lyd var noget, som menneskelige øren aldrig [før] havde hørt.

Ved I hvad, det er meget svært at beskrive, hvad man føler, når man står på tærsklen til en helt ny æra, en helt ny tidsalder, som man ved vil komme. Det er sådan, de mennesker må have følt – Columbus eller Magellan – som for første gang så helt nye verdener, og som vidste, at verden herefter aldrig ville blive den samme ... Det er den følelse, som mange af os havde.

For mig var det absolut overvældende. Jeg var lige ved at falde ned fra taget, så spændt var jeg.

Da vi kom ned sammen, lykønskede vi hinanden. Vi vidste, at rumalderen var begyndt, og dr. Dornberger holdt på det tidspunkt en meget bevægende tale og sagde, »Godt så, dette er nøglen til Universet. Dette er rumalderens dag ét«.

[reference: Marsha Freeman, *Krafft Ehrlicke's Extraterrestrial Imperative*, Apogee Books, 2008, p. 16].

Foto: Buzz Aldrin i færd med at blive det andet menneske, der sætter fod på Månen.

Lyndon LaRouche: Glem aldrig den lektie, vi lærte af Alfred Herrhausen

27. juli, 2016 (Leder) – De mere betydningsfulde finansielle medier i Europa og USA advarer for tiden om, at det europæiske finansielle system er på randen af en nedsmeltning, hvad enten udløseren, som del af et generelt bankkollaps i Italien, er verdens ældste banks, Monte die Paschis, kollaps, eller det er en nedsmeltning af derivaterne i Deutsche Bank, som af IMF for nylig blev beskrevet som verdens mest »systemisk risikable« finansielle institution. Hele det transatlantiske finansielle system har nået et kritisk punkt, og af denne grund vokser der nu en panikkonsensus frem blandt nogle af nøglespillerne i det britiske spil – Den Europæiske Centralbank, IMF, JP Morgan Chase og Goldman Sachs – der går ud på, at en midlertidig ophævelse af bail-in-loven (ekspropriering af visse typer bankindsud) er af afgørende betydning for at muliggøre en bail-out (statslig bankredning) af de italienske banker, der vurderes at sidde inde med dårlig gæld for mellem 210 og 360 milliarder euro. Deutsche Bank holdt onsdag en spontan pressekonference ved en af sine direktører, for »særdeles kraftigt at afvise« at banken skulle være i færd med at overveje en opdeling mellem sine London-centrerede kasino-operationer (Deutsche Bank har en derivateksponering på \$55 billioner (55 tusinde milliarder, -red.), og sine andre enheder, selv efter, at DB havde offentliggjort et fald i profit på 97,5 %, og en 20 procents nedgang i indtjening i forhold til samme kvartal i 2016.

Det episke sammenbrud af det transatlantiske finansielle system, er, netop nu, den væsentligste faktor bag driften hen imod faren for krig – atomkrig – som Obama og NATO har fremprovokeret mod Rusland. Den seneste provokation kommer fra den bulgarske regering, der har beskyldt Rusland for at krænke

et opdigtet »NATO-luftrum« under bulgarsk kontrol.

Kendsgerningen, som Lyndon LaRouche udtrykte det under diskussion med kolleger i dag, er ganske enkelt den, at »Deutsche Bank er død. Dette skal siges ligefremt og åbent.« Han tilføjede, at tyskerne burde »bede om Putins råd«.

Mens Wall Street forsat er ekstremt rasende over det faktum, at både det Republikanske og det Demokratiske parti har sat en genindførelse af Glass-Steagall på deres valgprogram for præsidentvalget i 2016, tog LaRouche spørgsmålet et skridt videre. Alt imens Glass-Steagall er fuldstændigt afgørende, så det nødvendigt med yderligere tiltag. Man må påkalde den tidligere formand for Deutsche Bank, Alfred Herrhausens forbillede. Under Herrhausen var Deutsche Bank en industribank, der investerede i realøkonomien. Selv på højdepunktet af den Kolde Krig investerede Deutsche Bank massivt i den sovjetiske økonomi og tilvejebragte lån til olierørledninger, kraftværker, veje og jernbaner. Mordet på Herrhausen den 30. november, 1989, faldt sammen med den iscenesatte fængsling af Lyndon LaRouche, iværksat af de samme kræfter – George H.W. Bush/Margaret Thatcher/ Francois Mitterand – der påtvang Tyskland Maastrichttraktatens spændetrøje og således aflivede Herrhausens planer om at integrere nationerne i den tidligere Warszawapagt i et forenet europæisk-eurasiske, økonomisk rum.

Den tyske økonomi står på randen af kollaps, som der er garanti for, hvis Deutsche Bank går ned. Det må forhindres for enhver pris, men de umiddelbare forholdsregler må omfatte en tilbagevenden til den form for bankvirksomhed, der blev praktiseret af Herrhausen. Hvis Tyskland går ned, er der så godt som garanti for, at vi får en atomar Tredje Verdenskrig, og det må forhindres gennem nødforanstaltninger.

Endnu en manifestering af den dødbringende krise, som menneskeheden i dag står overfor, er den fortsatte spredning af den blinde terrorismes pest, hvad enten der er tale om grusomheder begået af Islamisk Stat og andre jihad-kulter,

skabt af anglo-saudierne, eller det drejer sig om den »nye vold«, vi på det seneste har set i Tyskland og Japan, og som involverer unge, der, gennem deres afhængighed af sigt-og-skyd-videospil, hjernevaskes til at begå voldelige handlinger.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og præsident for Schiller Instituttet, har opfordret til en international, koordineret indsats for at knuse denne terrorsvøbe – i tæt samarbejde med Rusland. Sidste september opfordrede den russiske præsident Vladimir Putin i sin tale til FN's Sikkerhedsråd til en international indsats, med Anden Verdenskrigs alliance mellem USA og Sovjetunionen som forbillede, for at besejre jihad-terrorismen. Onsdag den 27. juli holdt Putin en tale ved et møde for topplacerede folk inden for russisk sikkerheds- og ordenshåndhævelse, hvor han gentog denne opfordring til en global krig mod terrorisme, der nu udgør en civilisationskrise, som alle nationer må bekæmpe.

**Video: En musikalsk dialog
mellem kulturer:
Koncert i forbindelse med
Schiller Instituttets
internationale konference i
Berlin den 25. – 26. juni**

2016

Koncert med Schiller Instituttets europæiske kor, et russisk børnekor og et kinesisk kor, samt et italiensk kammerensemble.

[Klik her](#)

De vestlige samfund er i færd med at kollapse – et Nyt Paradigme, eller en Ny Mørk Tidsalder

Det eneste, der stadig står, er kravet om Glass-Steagall, som i Kongressen og internationalt anerkendes som resultatet af Lyndon LaRouches ubøjelige kampagne hen over de seneste årtier, for at opdrage og mobilisere befolkningen og de politiske institutioner til at forstå, at udelukkende kun en tilbagevenden til den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelts krig mod Wall Street kan omstøde det igangværende kollaps af de vestlige økonomier.

26. juli 2016 (Leder) – Blodige massedrab fylder nu hver dag medieoverskrifterne i alle den »avancerede sektors« nationer:

* En afsindig, tidligere ansat på en japansk institution for mentalt handikappede angreb og skar halsen over på 19 beboere og sårede yderligere 26 alvorligt, efter at han havde skrevet et brev til parlamentet, hvor han forklarede, hvad han havde

til hensigt at gøre, som et udslag af »velgørende« medlidenhedsdrab;

* To terrorister angreb en kirke i Frankrig, hvor de skar halsen over på en præst og en nonne, før de selv blev dræbt af politiet. IS tog ansvaret for angrebet og bar således ved til det opildnede anti-muslimske bål i pressen.

* To selvmordsbombemænd fra al-Shabab sprængte deres køretøj i luften uden for en FN-fredsbevarende base i Somalias hovedstad, hvorved de dræbte 12 personer;

* To teenagere blev dræbt og 16 andre såret i Ft. Myers Florida, USA, da tre andre teenagere åbnede ild mod en gruppe mennesker uden for en natklub;

* Og i Tyskland fandt den femte drabsepisode på en uge sted, da en mand dræbte sin læge og sig selv på et hospital.

Dette er blot dagens tabstal. De er ikke alle terrorangreb, da nogle af dem er udført af mennesker, der er drevet til vanvid af deres håbløse situation i samfundet, eller voldskulturen, eller af de psykose-inducerende videospil og »populærunderholdningen«, eller af narkotika, eller af alle disse ting.

Det er et symptom på en døende kultur. Alt imens millioner drives fra deres hjem i Sydvestasien af Obamas politik for evindelige krige for »regimeskift«, og alt imens medierne i Vesten hyper Obamas løgn om, at Rusland og Kina er »aggressorstater«, der styres af diktatorer, som må konfronteres militært, så får befolkningen besked på at slutte sig til de politiske konventioners Romerske Cirkus og samle sig til støtte for ledere, der kun har mere økonomisk ødelæggelse og global krig at tilbyde dem.

Men, hjernevasken er ved at falde fra hinanden. I USA har begge de politiske partiers konventioner været fiaskoer, der har frembragt kandidater, som et flertal af befolkningen

hader, og som efterlader deres partistruktur i total forvirring. Det eneste, der stadig står, er kravet om Glass-Steagall, som i Kongressen og internationalt anerkendes som resultatet af Lyndon LaRouches ubøjelige kampagne hen over de seneste årtier, for at opdrage og mobilisere befolkningen og de politiske institutioner til at forstå, at udelukkende kun en tilbagevenden til den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelts krig mod Wall Street kan omstøde det igangværende kollaps af de vestlige økonomier.

Roosevelts berømte udtalelse, »det eneste, vi har at frygte, er selve frygten« er arbejdsprincippet i mobiliseringen af befolkningen til at gøre en ende på denne galskab – sammen med LaRouches advarsel imod enhver form for pragmatisme. Ingen delvise forholdsregler er mulige i en verden, der står ansigt til ansigt med termonuklear krig. Lederne af Det forenede Kongerige (UK) og De forenede Stater (USA) er, *af deres egen regering*, blevet bevist at være krigsforbrydere, gennem udgivelsen af Chilcot-rapporten i England og de hidtil hemmeligholdte 28 sider af Den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, 2001, i USA. Blair, Bush og Obama er blevet bevist skyldige i at lancere illegale aggressionskrige og i samarbejde med (eller kontrol over) terrorister, der skulle forfølge disse krige. Og alligevel er de fortsat på fri fod, og Obama sidder stadig i Det Hvide Hus, med fingeren på atomknappen.

Obamas fremstød for krig med Rusland og Kina er også i fare. Putin og Lavrov har trukket Tyrkiet ud af mobiliseringen for krig med Syrien og Rusland, mens Kina har trukket hele Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN) ud af mobiliseringen for krig med Kina. Verden ser hen til Rusland og Kina for lederskab og udvikling, i stedet for Vestens nedskæringspolitik og krig. Selv de europæiske nationer begynder at se vanviddet i fremstødet for krig med Rusland, og i stedet se det gavnlige i fred og udvikling gennem samarbejde.

Det Nye Paradigme, som Lyndon og Helga LaRouche har foreslået, baseret på menneskehedens fælles mål, er inden for rækkevidde, hvis Vestens borgere har modet til at følge Schiller Instituttets lederskab med »Den Nye Silkevejs« udvikling for hele verden, og med Friedrich Schillers vise ord om, at vi både må være patrioter i vore nationer, og samtidigt være verdensborgere.

Foto: Den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov den 26. juli 2016, før en bilateral samtale på sidelinjen af ASEAN. (Foto: USA's Udenrigsministerium)

Efter terrorangrebene er det endnu mere presserende nødvendigt at samarbejde med Rusland. Af Helga Zepp-LaRouche

Den russiske præsident Vladimir Putin til FN's Generalforsamling i 2015: »Det, vi i realiteten foreslår, er, at man lader sig lede af fælles værdier og fælles interesser i stedet for af ambitioner. Inden for rammerne af international lov må vi forene vore anstrengelser for at overvinde de problemer, der truer os alle, og skabe en virkeligt bred international koalition mod terrorismen ... «

NYHEDSORIENTERING JULI 2016: Sidste chance for at stoppe europæisk bankkrak og krig

I kølvandet på den britiske beslutning om at forlade EU står ikke blot Det Britiske Imperium og EU's drømme om et imperium for fald, men hele det defekte paradigme, den vestlige verden har været præget af. Deutsche Banks krise er en sammenbrudskrise for hele finanssystemet, og Deutsche Bank må reddes for at undgå kaos – men samtidigt må banken bringes tilbage til Alfred Herrhausens politik for realøkonomisk vækst. Frigivelsen af de 28 sider må betyde afsløringen af Saudi-Arabiens og Storbritanniens støtte til international terrorisme og en fælles front med Rusland for at udrydde den. Chilcot-kommissionens rapport om Storbritanniens deltagelse i Irakkrigen afslører ikke blot Tony Blair som en løgner, men er en opfordring til et skifte fra det vestlige paradigme for permanent krig tilbage til respekt for FN og national suverænitæt. Det mislykkede kupforsøg i Tyrkiet, som kom efter tyrkiske tilnærmelser til Rusland, vil fremskynde Erdogans planer om total magt, men kan være med til at stoppe hjælpen til IS gennem Tyrkiet. Udtalelsen fra Den Internationale Voldgiftsdomstol i Haag øger faren for krig i Det Sydkinesiske Hav. Danmark og Europa må gå med i Kinas og Ruslands nye paradigme for fredelig sameksistens og fælles udvikling.

Dette er en redigeret version af en briefing af Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet, den 18. juli 2016. Den kan høres på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=13685>

Gennemfør Lyndon LaRouches forslag, før Soros og venner gør det af med Deutsche Bank

26. juli 2016 – George Soros og andre gribbe har i flere uger været i gang med 'shorting'[1] af Deutsche Banks aktier og har tjent masser af penge og tvunget DB-aktier ned i værdi. Edward Misrahi, tidligere partner i Goldman Sachs og en ledende hedgefond-direktør (Ronit Capital), har ikke alene indrømmet, at han bedriver shorting mod Deutsche Bank, men rådede investorer til at gøre det samme, med det perspektiv, at Deutsche Bank bliver nationaliseret, og at alle kan få en bid af kagen. Misrahi kom med sine udtalelser i et interview med Raoul Pal fra Real Vision TV.

Raoul Pal: »Hvis du skulle vælge én short, hvor ville den så være?«

Edward Misrahi: »Det her kan skabe vanskeligheder for mig. Der er én handel, som jeg tror, du vil synes om. Jeg mener, at den bedste forsikring for at gardere sin ryg, som findes lige nu, er at satse på Deutsche Bank.«

Pal: »Jeg mener, at de er ved at gå ned med flaget.«

Misrahi: »For resten, så mener jeg, at de (DB) vil blive nationaliseret. Jeg tror, at det, for mig at se, er den bedste gardering (hedge), nogen portefølje kan tilbyde.«

[1] **Shorthandel:** At shortede aktier er en mulighed for at tjene penge i et faldende marked eller ved kursfald i enkelte aktier. At shortede indebærer at du som kunde sælger aktier som du ikke ejer.

Tysklands BaFin bekræfter den grimme sandhed bag bail-in

26. juli 2016 – EIR har på et tidligt tidspunkt afsløret, at den europæiske lov om bail-in, Direktivet for Genrejsning og Opløsning af Banker (BRRD), udelukker derivater. En forklaring på bail-in, der i 2015 blev udgivet af den tyske Føderale Finansielle Tilsynsmyndighed, eller BaFin, bekræfter dette med sine egne embedsmænds ord. BaFin indrømmer ligeud, at derivater er så komplekse, og at det ville tage så lang tid at udrede, at en bail-in-procedure ikke vil være i stand til at håndtere dem. Ergo vil de ikke medgå til bankopløsningen.

»Eftersom de (derivaterne) er baseret på så komplekse kontrakter, er det knap nok muligt fyldestgørende at udregne disse posters forpligtelser og regnskabsmæssige værdi således, som en bail-in-procedure kræver det.« Det »giver derfor mening

først at ignorere forpligtelser, der er forbundet med de nævnte vanskeligheder og risici. Kun, hvis de øvrige forpligtelser ikke rækker til at dække tab og genkapitalisering, bør man inkludere dem.«

EIR har yderligere afsløret, at BRRD indeholder en klausul, der sluttelig ekskluderer fra bail-in enhver forpligtelse, hvis annullering ville udgøre en fare for »systemets stabilitet«.

I går gav *Süddeutsche Zeitung*, med citater fra BaFin-rapporten, en idé om, hvad dimensionen af en bail-in ville være under en stor bankkrise. Hvis man havde gennemført en bail-in i tilfældet Commerzbank i 2008, ville det have involveret en ekspropriering af aktieindehaveres, obligationsindehaveres og bankindskyderes penge til en værdi af 80 milliard euro.